

PATIMILE lui ISUS CRISTOS

de JOHN PIPER

50 de motive de ce a murit Domnul nostru

1 Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a absorbi mînia Lui Dumnezeu

„Cristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-se blestem pentru noi (căci este scris :Blestemat este oricine care atîrnă pe lemn)“(Galateni 3:13)

„pe care Dumnezeu L-a rînduit să fie jertfa de împăcare , prin credința în sângele Lui , ca să-Și arate dreptatea Lui , căci Dumnezeu în îndelunga Sa răbdare trecuse cu vederea peste păcatele făcute mai înainte ”

(Romani 3:25)

„Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu , ci că El ne-a iubit și a trimis pe Fiul Său ca o jertfă de ispășire pentru păcatele noastre” (1Ioan 4:10)

Dacă Dumnezeu n-ar fi fost drept , nu ar fi fost nevoie ca Fiul Său să sufere și să moară .Și dacă Dumnezeu n-ar fi fost iubitor , nu ar fi fost doritor ca Fiul Său să sufere și să moară , de aceea dragostea Lui este gata să îplinească cererile dreptății Sale .

Legea Lui Dumnezeu cerea : „iubește pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta , cu tot sufletul tău și cu toată voința ta” (Deuteronom 6:5) , dar cu toții am iubit alte lucruri mai mult .Iar acesta este păcatul: a-L dezona pe Dumnezeu preferând alte lucruri în defavoarea Lui și trăind conform lor .De aceea Biblia spune „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava Lui Dumnezeu ”(Romani 3 : 23) .Noi glorificăm ceea ce ne face plăcere , iar acestea nu sunt Dumnezeu, prin urmare păcatul nu este mic pentru că nu păcătuim împotriva unui Suveran mic .Seriozitatea unei insulte crește odată cu demnitatea celui insultat.Creatorul universului este infinit de vrednic de respect , admirație și loialitate.De aceea eșecul în a-L iubi pe El nu este trivial – este trădare.Îl defăimează pe Dumnezeu și distruge fericirea umană

De vreme ce Dumnezeu e drept , El nu ascunde aceste “crime ” ale noastre sub presul universului ci mai degraba simte o manie sfinta impotriva lor . Ele merita sa fie pedepsite si a facut acest lucru clar “Fiindca plata păcatului este moartea ” (Romani 6:23) “Sufletul care păcătuiește , acela va muri ” (Ezechiel 18 :4) Exista un blestem sfânt atîrnînd asupra tuturor păcatelor, iar nu le pedepsi ar fi nedrept și natura lui Dumnezeu ar fi știrbită , o minciună ar domni la temelia realității . De aceea Dumnezeu zice :“Blestemat este oricine nu stăruiește în toate lucrurile scrise în cartea Legii , ca să le facă ”(Galateni 3:10 , Deuteronom 27:26). Dar dragostea Lui Dumnezeu nu poate sta alături de blestemul care atîrna asupra întregii omeniri păcătoase .Dumnezeu nu se bucură sa afișeze mânia,oricât de sfînta ar fi aceasta .

Prin urmare Dumnezeu și-a trimis singurul Său Fiu pentru a absorbi /anula mânia Sa , și pentru a purta blestemul în locul celor ce se incred în El . „Cristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii,făcându-se blestem pentru noi (căci este scris :Blestemat este oricine care atîrnă pe lemn)“(Galateni 3:13)

Aceasta este definiția cuvântului "ispășire" în textul citat mai sus (Romani 3:25) Se referă la îndepărtarea mâniei Lui Dumnezeu , prin oferirea unui substitut. Substitutul este oferit de însăși Dumnezeu , adică Isus Hristos, care nu doar anulează mânia , El o absoarbe și o direcționează dinspre noi spre El . Mania Lui Dumnezeu este dreaptă și ea a fost consumată nu retrasă sau amânată

Hai-deți să nu luăm ca un fleac sau să trivializăm dragostea Lui Dumnezeu.Niciodată nu vom sta uimiți în fața dragostei Lui Dumnezeu dacă nu vom ține seama de seriozitatea păcatului nostru și de dreptatea mâniei Lui împotriva noastră .Dar când prin har conștientizăm propria nevrednicie ,atunci ne vom putea uita la suferințe și la moartea Domnului Isus și spune : „Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu , ci că El ne-a iubit și a trimis pe Fiul Său ca o jertfă de ispășire pentru păcatele noastre” (1Ioan 4:10)

2 Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a-și mulțumi Tatăl Ceresc

„Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință Dar, după ce își va da viața ca jertfă pentru păcat , va vedea o sămânță de urmași,va trăi multe zile,și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui”(Isaia 53:10)

..”Hristos ne-a iubit , și s-a dat pe Sine pentru noi „ca un prinos și ca o jertfă de bun miros”Lui Dumnezeu” (Efeseni 5: 2)

Domnul Isus nu s-a luptat cu Tatal Ceresc Cel Mânios pentru a-I lua biciul din Mână. Și nici nu L-a forțat să fie milos cu omenirea, iar moartea Sa nu a fost consimțământul smuls al Lui Dumnezeu de a fi milos fata de omenire . Ceea ce a facut Isus atunci când a suferit și a murit a fost ideea Tatălui , o strategie ce-ți taie răsuflarea concepută chiar înainte de întemeierea lumii când Dumnezeu a conceput și a planificat istoria omenirii . De aceea Biblia vorbește despre "hotărârea Lui și harul care ne-a fost dat în Cristos Isus înainte de veșniciei "(2 Tim 1:9). În Scripturile pe care le aveau evreii , planul a început sa fie descoperit –profetul Isaia a profetizat suferințele Lui Mesia care urma să ia locul pacatoșilor,El a spus că Isus va fi "smerit de Dumnezeu "în locul nostru .

„ Totuș, El suferințele noastre le-a purtat , și durerile noastre le-a luat asupra Lui , și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit.Dar El era străpuns pentru păcatele noastre , zdrobit pentru fărădelegile noastre.Pedeapsa , care ne dă pacea, a căzut peste El , și prin rănilor Lui suntem tămăduiți .Noi rătăceam cu toții ca niște oi , fiecare își vedea de drumul lui ;dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor.” (Isaia 53:4-6)

Dar ceea ce este cel mai incredibil în legătură cu substituția Lui Cristos pentru păcătoși este că a fost ideea Lui Dumnezeu , Cristos nu s-a amestecat în planul Lui Dumnezeu de a pedepsi păcătoșii , ci însăși Tatăl a plănuit ca El să fie acolo .Unul dintre profetii Vechiului Testament spune "Dumnezeu a găsit cu cale sa-l zdrobească prin suferință "(Isaia 53:10) Aceasta explică paradoxul Noului Testament –pe de o parte suferința lui Cristos este o revărsare a mâniei Lui Dumnezeu datorata pacatului , dar pe de alta parte , suferinta lui Cristos este un frumos act de supunere si ascultare a voii Tatălui . Cristos a strigat pe cruce " Dumnezeul meu , Dumnezeul meu , pentru ce m-ai părăsit "(Matei 27:46) Și totuși Biblia spune că suferința

lui Cristos a fost ca un miros plăcut înaintea lui Dumnezeu :“ Cristos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi ca un prinos și ca o jertfă de bun miros lui Dumnezeu”(Efeseni 5:2)

Oh, ca să putem slujii minunii ce este dragostea lui Dumnezeu ! Acesta nu este sentimentalism și nu este simplu – pentru binele nostru Dumnezeu a făcut imposibilul :și-a revărsat mânia asupra Singurului Său Fiu , a Cărui supunere a făcut ca El să fie infinit de nevrednic și să primească aceasta mânie . Cu toate acestea supunerea Fiului în a primi aceasta mânie a fost prețioasă înaintea Domnului , iar cel care a purtat această mânie a fost infinit de iubit .

3 Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a învăța supunerea și a fi desăvârșit

„cu toate că era Fiu a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit ”(Evrei 5:8)

„ Căci se cuvenea ca Acela pentru care sunt toate lucrurile și prin care sunt toate lucrurile , aducând pe mulți fii la glorie , să desăvârșească , prin suferințe ,pe Autorul mântuirii lor ”(Evrei 2:10)

Aceeași carte din Biblie care afirmă despre Cristos că a învățat supunerea prin suferință , și că El a fost făcut desăvârșit tot prin suferință ,de asemenea afirmă că a fost găsit fără păcat :

“ Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi , dar fără păcat ” (Evrei 4:15)

Aceasta este învățătura constantă a Bibliei : Cristos a fost fără de păcat .Cu toate că era Fiul Dumnezeiesc , era om în realitate cu toate ispitele și poftele și slăbiciunile fizice umane.Au fost foame(Matei 21:18), mânie și mahnire (Marcu 3:5), și durere (Matei 17:12) Dar inima Lui era perfect îndrăgostită de inima lui Dumnezeu Tatăl, și s-a comportat conform cu acea iubire :”El n-a făcut păcat , nici nu s-a găsit viclenie în gura Lui .”(1Petru 2:22)

De aceea atunci când Biblia spune că Isus „a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit ”, aceasta nu înseamnă că a învățat să se oprească din a fi nesupus aceasta înseamnă că fiecare încercare , în mod practic , și în durere a învățat ce înseamnă să te supui.Atunci când Biblia spune că a”fost făcut desăvârșit prin suferință ” , aceasta nu înseamnă că El în mod treptat „scăpa „ de defecte , ci înseamnă că în mod treptat împlinea perfecta neprihănire pe care trebuia să o aibă pentru ca să ne poată mântui .

Aceasta a spus la botezul Său , nu că a avut nevoie să fie botezat pentru că ar fi fost un păcătos , mai degrabă i-a explicat lui Ioan Botezătorul :... „ căci așa se cade să împlinim toată dreptatea .” (Matei 3:15)

Scopul este următorul : dacă Fiul Lui Dumnezeu ar fi mers de la încarnare la cruce , fără o viață cu ispite și durere ca să dovedească neprihănirea și dragostea Sa , nu ar fi fost un Mântuitor potrivit pentru oamenii căzuți în păcat . Suferințele Lui nu numai că au absorbit mânia Lui Dumnezeu , ci de asemenea au împlinit umanitatea sa adevărată și l-au făcut în stare să ne numească frați și surori (Evrei 2:17).

4 Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a-și obține propria înviere din morți

„Și Dumnezeuul păcii , care prin sângele legământului celui veșnic a adus înapoi dintre cei morți pe Domnul nostru Isus , Marele Păstor al oilor ,să vă facă desăvârșiți în orice lucru bun ca să faceți voia Lui ,lucrând în

voi ce este plăcut înaintea Lui prin Isus Cristos , a căruia să fie gloria în vecii vecilor! Amin .”

Evrei 13 :20-21 TBS

Moartea lui Cristos nu numai că doar a precedat învierea sa, dar a fost prețul pentru obținerea ei .De aceea Evrei 13:20 spune că Dumnezeu l-a adus din morți „ prin sângele legământului celui veșnic”

„sângele legământului ” este sângele lui Isus ,după cum El a spus „ acesta este sângele Meu , sângele legământului ”(Matei 26:28)Atunci când Biblia vorbește despre sângele lui Isus , se referă la moartea Lui , fiindcă nu ar fi fost realizată mântuirea doar prin scurgerea sângelui Său , sângerarea Sa până la moarte este ceea ce face crucială vărsarea de sânge .

Acum , care este relația dintre această vărsare de sânge a lui Isus și înviere? Biblia spune că nu a fost doar înviat după vărsarea de sânge , ci prin ea .Aceasta înseamnă că împlinirea morții Lui Cristos era atât de completă și de perfectă că învierea a fost recompensa și justificarea realizării Lui Cristos în moarte .

Mânia Lui Dumnezeu a fost mulțumită cu suferințele și moartea lui Isus .Blestemul sfânt împotriva păcatului a fost pe deplin anulat .Supunerea lui Cristos a fost îndeplinită cu cea mai deplină măsură , prețul iertării a fost plătit în totalitate ,dreptatea Lui Dumnezeu a fost complet justificată .Tot ceea ce a rămas de îndeplinit era publica declarație a confirmării Lui Dumnezeu , iar aceasta a dat-o înviindu-L pe Isus din morți .

Atunci când Biblia spune „Și dacă Cristos n-a fost înviat, credința voastră este zadarnică ;voi sunteți încă în păcatele voastre.”(1 Cor 15 .17) , fraza nu spune că învierea este prețul plătit pentru păcatele noastre ci scopul frazei este să spună că învierea dovedește moartea lui Isus ca fiind prețul atotsuficient .Dacă Isus nu a înviat din morți , atunci această moarte a fost un eșec .În consecință Dumnezeu nu a justificat ceea ce a făcut Isus purtând păcatele noastre, și atunci mai suntem în păcatele noastre .

Dar de fapt „ Cristos a fost înviat din morți , prin gloria Tatălui ...” (Romani 6:4), așa succesul suferințelor și morții Lui a fost justificat . Și dacă ne punem încrederea în Cristos, nu mai suntem în păcatele noastre. Pentru că „ prin sângele legământului celui veșnic” marele Păstor a fost înviat și trăiește veșnic.

5 Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a arăta bogăția dragostei Lui Dumnezeu pentru păcătoși

„Căci cu greu ar muri cineva pentru un om drept ;dar pentru un om bun , poate că s-ar găsi cineva să moară .Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi ,în faptul că ,pe când eram noi încă păcătoși ,Cristos a murit pentru noi .”(Romani 5:7,8)

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea că a dat pe Singurul Său Fiu pentru ca oricine crede în El să nu piară , ci să aibă viață veșnică”(Ioan 3:16)

„În El avem răscumpărarea ,, prin sângele Lui iertarea păcatelor , potrivit cu bogățiile harului Său ” (Efeseni 1:7)

Măsura Dragostei Lui Dumnezeu pentru noi este arătată prin două lucruri :una este gradul sacrificiului Său pentru salvarea noastră de la pedeapsa păcatului nostru , iar alta este gradul nevredniciei noastre atunci când am fost salvați .

Putem auzi măsura sacrificiului Său în cuvintele :” a dat pe Singurul Său Fiu” (Ioan 3:16) De asemenea o auzim în cuvântul Cristos . Acesta este un cuvânt bazat pe titlul din limba greacă „Christos ,, sau „Cel Uns ”

ori „Messiah “. Este un termen de o mare demnitate .Mesia trebuia să devină regele lui Israel , ar fi cucerit romanii și ar fi adus pace și siguranță lui Israel .De aceea persoana pe care a trimis-o Dumnezeu să salveze păcătoșii a fost propriul Său Fiu Divin , singurul Său Fiu ,și Regele Uns al lui Israel –cu adevărat Regele lumii .(Isaia 9:6-7)

Atunci când adăugăm acestei considerații înfiorătoarea moarte prin crucificare pe care a suferit-o Cristos , devine clar faptul că sacrificarea Fiului de către Tatăl a fost nedescris de mare –chiar infinită,atunci când luăm în considerare distanța dintre om și Divinitate .Dar Dumnezeu a ales să facă acest sacrificiu să ne salveze .

Măsura dragostei Lui pentru noi pentru noi crește atunci când luăm în considerare nevrednicia noastră . „Căci cu greu ar muri cineva pentru un om drept ;dar pentru un om bun , poate că s-ar găsi cineva să moară .Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi ,în faptul că ,pe când eram noi încă păcătoși ,Cristos a murit pentru noi .”(Romani 5:7,8)Am meritat pedepsirea Divină , nu sacrificiul Divin .

Am auzit că s-a spus:” Dumnezeu nu a murit pentru broaște . În acest fel răspundea valorii noastre ca oameni .”Aceasta direcționează harul spre scopul lui –noi suntem mai răi ca broaștele :ele nu au păcătuit .Ele nu s-au răzvrătit și nu l-au tratat pe Dumnezeu cu disprețul de a fi fără de importanță în viețile lor .Dumnezeu nu a trebuit să moară pentru broaște –ele nu sunt așa de rele :noi suntem .Datoria noastră este atât de mare , că doar un sacrificiu divin ar fi putut să o plătească .

Există doar o singură explicație pentru sacrificiul Lui Dumnezeu pentru noi :nu suntem noi .Sunt” bogățiile harului Său ”(Efeseni 1:7) și sunt toate fără de plată .Nu este un răspuns la ceea ce merităm noi .Este revărsarea meritului /valorii Său infinit.De fapt aceasta este ceea ce este dragostea Divină în cele din urmă : o pasiune de a fermeca, cucerii păcătoși fără de merit , cu un preț mare , pasiune cu care ne va face fericiți în mod suprem , pe veșnicie,pe numele ei –frumusețea Lui infinită.

6 Cristos a suferit și a murit ...

Pentru ca să își arate propria dragoste pentru noi

„Cristos ne-a iubit și S-a dat pe sine pentru noi , ca dar și ca jertfă de bun miros Lui Dumnezeu .”
(Efeseni 5:2)

..”Cristos a iubit Biserica și s-a dat pe Sine însuși pentru ea ”..(Efeseni 5:25)

..”Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe Sine însuși pentru mine ”..(Galateni 2:20)

Moartea lui Cristos nu este numai o demonstrație a dragostei Lui Dumnezeu (Ioan 3:16) dar de asemenea este exprimarea supremei dragoste a lui cristos pentru cei ce o vor primi ca pe comoara lor . Cei ce îl mărturiseau pe Cristos în primul secol și care au suferit cel mai mult pentru că au fost creștini erau capturați de acest fapt: „Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe Sine însuși pentru mine” (Galateni 2:20) Ei au luat actul sacrificiului de bună voie al Lui Cristos foarte personal și își spuneau : „m-a iubit și s-a dat pe Sine însuși pentru mine”

Cu siguranță acesta este felul în care ar trebui să înțelegem suferințele și moartea lui Cristos –au legătură cu mine .Sunt în legătură cu dragostea Lui Cristos pentru mine personal , păcatul meu mă desparte pe mine de Dumnezeu , nu păcatul în general .Este împietrirea inimii mele și întepenirea mea spirituală care

Înjosesc meritul Lui Cristos . Sunt pierdut și muritor ,iar atunci când este vorba despre mântuire , mi-am pierdut dreptul tuturor cererilor mele justificate .Tot ceea ce pot să fac este să pledez pentru milă . Apoi îl văd pe Cristos suferind și murind .Pentru cine? Spune Scriptura: .."Cristos a iubit Biserica și s-a dat pe Sine Însuși pentru ea "(Efeseni 5:25);..... „Nimeni nu are o dragoste mai mare decât aceasta ;cineva să-și dea viața pentru prietenii săi "(Ioan 15:13) ;”Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească ci să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți "(Matei 20 :28) Și mă întreb: sunt eu printre cei „mulți ” Pot eu să fiu unul dintre prietenii Lui ? Îmi este permis să aparțin Bisericii ? Și aud răspunsul : „Crede în Domnul Isus Cristos și vei fi mântuit "(Fapte 16:31) „Fiindcă oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit"(Romani 10 :13).... „Oricine crede în El primește , prin Numele Lui iertarea păcatelor ."(Fapte 10 :43)”Dar tuturor ce l-au primit , adică celor ce cred în Numele Lui , le-a dat dreptul să devină copii ai Lui Dumnezeu ;”(Ioan 1 :14)... „Oricine crede în El să nu piară ci să aibă viață veșnică "(Ioan 3:16) Inima îmi este mișcată și îmbrățișez frumusețea și comoara lui Cristos ca și pe comoara mea .Și acolo se revarsă această măreață realitate –dragostea lui Cristos pentru mine.Așa că spun și eu împreună cu acei martori ai lui Cristos din primul secol : „m-a iubit și s-a dat pe Sine însuși pentru mine” Și ce vreau să spun cu asta?Vreau să spun că a plătit cel mai mare preț posibil ca să-mi dea cel mai mare cadou cu putință.Și ce este aceasta ? Este darul pentru care s-a rugat la sfârșitul vieții sale: " Tată , vreau ca acolo unde sunt Eu ,să fie împreună cu Mine și acei pe care Mi i-ai dat Tu ,ca ei să vadă gloria Mea ".(Ioan 17 :24) in suferința și moartea Lui „și noi am privit gloria Lui , o glorie întocmai ca gloria singurului născut din Tatăl , plin de har și de adevăr "(Ioan 1.14) Am văzut destul ca să ne captureze pentru această cauză . Dar cele mai bune vor veni de acum înainte , și El a murit să asigure acestea pentru noi .Aceasta este dragostea Lui Cristos.

7 Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a anula cerințele Legii împotriva noastră

„Și pe voi , fiind morți în greșelile voastre și în carnea voastră necircumcisă , Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El , iertându-ne toate greșelile,ștergând înscrisul cerințelor care stătea împotriva noastră .Și l-a dat la o parte , pironindu-l pe cruce "(Coloseni 2:13,14)

Ce nesăbuiță este să gândim că faptele noastre bune s-ar putea ca într-o zi să cântărească mai mult ca faptele noastre rele.Este o absurditate din două motive :

Primul pentru că nu este adevărat –chiar ș faptele noastre bune sunt defectuoase pentru că nu Îl onorează pe Dumnezeu în felul în care le facem .Oare facem noi faptele noastre bune în dependență bucuroasă de Dumnezeu cu intenția de a face cunoscut supremul Său merit?Împlinim noi oare porunca ce este mai presus , de a sluji oamenilor „după puterea pe care i-o dă Dumnezeu ,ca în toate lucrurile să fie glorificat Dumnezeu prin Isus Cristos !" (1Pet 4:11)

Atunci ce vom zice ca răspuns la Cuvântul Lui Dumnezeu :”căci tot ce nu vine din credință este păcat "(Romani 14 :23) ? Cred că nu vom avea de spus nimic :Acum știm că orice spune Legea , o spuneca orice gură să poată fi închisă "(Romani 3:19) . Nu vom spune nimic .Este o nesăbuiță să gândești că

faptele noastre bune vor cântări mai mult decât cele rele înaintea lui Dumnezeu , căci fără credința care îl înalță pe Cristos, faptele noastre nu vor semnifica decât răzvrătire .

Al doilea motiv pentru care este o absurditate să sperăm în faptele bune este că Dumnezeu nu mântuiește în felul acesta. Dacă suntem salvați de consecințele faptelor noastre rele , nu va fi pentru că au cântărit mai puțin decât cele bune ci va fi pentru că „înregistrarea datoriei noastre” din ceruri a fost ținută pe crucea lui Cristos. Dumnezeu are un mod totalmente diferit de a salva păcătoșii decât cântărirea faptelor lor bune .Nu avem speranță în faptele noastre bune , iar speranță este doar în suferințele și moartea lui Cristos .

Nu este mântuire prin cântărirea faptelor bune și a celor rele . Există mântuire doar prin anularea acestora . Înregistrarea faptelor noastre rele (care includ faptele noastre bune defectuoase oricum), împreună cu penalitățile drepte pe care fiecare le merită, trebuie șterse , și nu cântărite . Pentru aceasta Cristos a suferit și a murit .

Anularea s-a petrecut atunci când înregistrarea faptelor noastre a fost „ținută pe cruce”(Coloseni 2:13). Cum a fost această înregistrare ce condamnă sau blestemă ținută pe cruce ? Pergamentul cu înscrisul nu a fost , dar Cristos a fost . Așa că Cristos a devenit înscrisul meu de condamnare cu fapte bune și rele . A suferit El condamnarea mea și mi-a pus mântuirea pe o bază total diferită.

El , este singura mea speranță și credința în El este singura mea cale către Dumnezeu .

8 Cristos a suferit și a murit ...

Ca să devină o răscumpărare pentru mulți

„Căci nici fiul omului n-a venit să I se slujească , ci să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți ”(Marcu 10 :45)

În Biblie nu există nici măcar un gând care să exprime faptul că Satan ar fi trebuit să fie plătit pentru a îngădui păcătoșilor să fie salvați . Ceea ce s-a întâmplat atunci când Cristos a murit nu a fost plată , ci înfrângere . Fiul lui Dumnezeu a devenit om pentru ca „prin moarte să nimicească pe cel care are puterea morții , adică pe Diavolul ”(Evr 2:14) Nu a fost nici o negociere .

Atunci când Cristos a venit să, își „dea viața ca o răscumpărare ” ținta nu este pe cine va primi plata ci trebuie să ne uităm la viața sa ca plată , la libertatea lui se a sluji mai degrabă decât să fie slujit , și la cei „mulți ”care vor beneficia de plata ce o face .

Dacă întrebăm despre cine a primit răscumpărarea , răspunsul Biblic ar fi cu siguranță Dumnezeu . Biblia spune că Cristos „S-a dat pe sine pentru noi ca dar și ca jertfă de bun miros lui Dumnezeu”(Efeseni 5:2). Cristos „S-a adus pe sine însuși jertfă fără de pată lui Dumnezeu ”(Evrei 9:14). Toată această nevoie de un substitut ca să moară pentru noi este pentru că am păcătuit împotriva lui Dumnezeu „și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu ”(Romani 3.23) și din cauza păcatului nostru „toată lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu” (Romani 3:19) Așa că atunci când Cristos se dă ca răscumpărare pentru noi Biblia spune că suntem eliberați de la condamnarea Lui Dumnezeu . „Dar acum nu este nici o condamnare pentru cei ce sunt în Cristos Isus”(Romani 8:1) Condamnarea de la care avem nevoie să fim eliberați este în final „judecata lui Dumnezeu ”(Romani 2:2) (Apocalipsa 14:7).

Prețul de răscumpărare al acestei eliberări de sub condamnarea lui Dumnezeu este viața lui Cristos . Nu

doar viața lui trăită ci și viața lui dată la moarte. Isus a spus în mod repetat ucenicilor săi : "Fiul omului este dat în mâinile oamenilor și ei îl vor omorî "(Marcu 9:31) De fapt unul dintre motivele pentru care lui Isus îi plăcea să se numească fiul omului este că expresia era „înconjurată de inelul mortalității”. Oamenii pot să moară și de aceea el trebuia să fie unul –răscumpărarea a putut fi plătită doar de către Fiul Omului , pentru că răscumpărarea a fost o viață la care a renunțat în moarte. Prețul nu a fost constrâns de la El , și acesta este scopul cu care spunem „Căci nici fiul omului n-a venit să se slujească ,ci să slujească”(Marcu 10 :45) El nu a avut nevoie de nici un serviciu de la noi , El a fost cel care a dat, nu cel care a primit . "Nimeni nu o ia [viața]de la Mine , ci o dau Eu de la mine "(Ioan 10 :18)Prețul a fost plătit de bună voie ,nu a fost forțat ceea ce ne aduce din nou la dragostea Sa –de bunăvoie a ales să ne salveze cu prețul vieții Lui .

Cât de mulți a răscumpărat în mod eficient din păcat Cristos? El a spus că a venit „să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți "(Marcu 10 :45)Și cu toate acestea nu toată lumea va fi răscumpărată dinaintea mâniei Lui Dumnezeu .dar oferta este pentru toată lumea : "Căci este un singur Dumnezeu și un Singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni :Omul Cristos Isus ,care s-a dat pe Sine Însuși ca preț de răscumpărare pentru toți "... (1Timotei 2:5-6) Nimeni din cei care îmbrățișează comoara Lui Cristos Cel Răscumpărător nu este exclus de la această mântuire.

9 Cristos a suferit și a murit ...

Pentru iertarea păcatelor noastre

„În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui iertarea păcatelor”(Efeseni 1:7)

„Căci acesta este sângele Meu sângele legământului celui nou care se varsă pentru mulți , spre iertarea păccatelor”(Matei 26:28)

Atunci când iertăm o datorie sau o ofensă ori o injurie , nu cerem o plată pentru a echilibra balanța-aceasta ar fi opusul iertării .Iar dacă ni se face vreo plată pentru ceea ce am pierdut , nu mai este nevoie de iertare –avem ceea ce ni se datorează.

Iertarea presupune har –dacă sunt ofensat de tine ,harul o lasă uitării și nu te dau în judecată –te iert .Harul dă ceea ce cineva nu merită.Iertarea nu este o echilibrare de conturi , ci este renunțarea la acest drept de a le echilibra .

Aceasta face Dumnezeu cu noi atunci când ne încredem în Cristos "oricine crede în El primește ,prin Numele Lui , iertarea păcatelor ." (Fapte 10:43). Dacă credem în Cristos Dumnezeu nu mai ține păcat împotriva noastră .Aceasta este propria mărturisire a Lui Dumnezeu în Biblie : "Eu , chiar Eu ,sunt Acela care îți șterg fărădelegile de dragul Meu "(Isaia 43:25) „Cât este de departe Estul de Vest ,atât de mult a depărtat El greșelile noastre de la noi "(Psalm 103:12)

Dar aceasta ridică o problemă-știm cu toții că iertarea nu este îndeajuns. O putem vedea în mod clar atunci când ofensa este mare , cum ar fi crima sau violul .Orice societate sau chiar universul s-ar destrăma dacă judecătorii (sau Dumnezeu) ar spune fiecărui criminal sau violator: "îți pare rău? Bine , statul te iartă , poți pleca." În cazuri ca acesta vedem cum în timp ce o victimă s-ar putea să aibă o atitudine iertătoare , statul să nu poată neglija dreptatea.

Cam așa se întâmplă cu Dumnezeu și dreptatea Sa .Toate păcatele sunt serioase pentru că sunt împotriva Lui (vezi capitolul 1). El este Acela a cărui glorie este lezată atunci când ignorăm sau nu ne supunem ori cârtim împotriva Lui .Dreptatea Lui nu ne va mai putea pur și simplu elibera așa cum nici un judecător omenesc nu poate anula toate datoriile pe care le datorează criminalii societății. Leziunea adusă gloriei Lui Dumnezeu de către păcatul nostru trebuie reparată așa încât în dreptate gloria Lui să strălucească cu mult mai mult.Iar dacă noi ca niște criminali plecăm liberi și iertați, trebuie să existe vreo demonstrație dramatică prin care onoarea Lui Dumnezeu este susținută , chiar dacă cei eliberați au fost cârtitori împotriva Lui . Pentru aceasta Cristos a suferit și a murit: „În El avem răscumpărarea,prin sângele Lui iertarea păcatelor”(Efeseni 1:7).Iertarea nu ne costă nimic –tot ceea ce ne costă pe noi este supunerea iar aceasta este rodul , și nu rădăcina adevărului căsuntem iertați -și de aceea o numim har .Dar l-a costat pe Isus viața Sa – și de aceea o numim dreptate.

Și cât de prețioasă este vestea că Dumnezeu nu ține păcatul împotriva noastră !Și cât de frumos este Cristos , a cărui sânge l-a îndreptățit pe Dumnezeu să facă aceasta .

10 Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a crea baza justificării noastre

„acum , fiind justificați prin sângele Său ”(Romani 5:9)

„fiind justificați fără plată, prin harul Său ,prin răscumpărarea care este în Cristos Isus”(Romani 3:24)

„De aceea,noi credem că omul este socotit justificat prin credință , fără faptele Legii.”(Romani 3:28)

Să fii justificat înaintea Lui Dumnezeu și să fi iertat de Dumnezeu nu sunt identice.Să fi justificat într-un tribunal nu este același lucru cu a fi iertat .Să fii iertat implică faptul că sunt vinovat și crima mea nu este „numărată”.A fi justificat implică faptul că am fost încercat și sunt găsit nevinovat .Declarația mea este dreaptă, și sunt justificat . Judecătorul poate spune „nevinovat !”.

Justificarea este un act legal și înseamnă a declara pe cineva ca fiind just.Este un verdict , dar verdictul justificării nu face pe cineva drept –o declară ca fiind dreaptă .Putem vedea aceasta foarte clar atunci când Biblia spune că în răspuns la învățătura lui Isus , oamenii “au dat dreptate Lui Dumnezeu” (Luca 7:29) Aceasta nu înseamnă că l-au făcut pe Dumnezeu drept (din moment ce El deja era drept), aceasta înseamnă că au declarat faptul că Dumnezeu este drept .

Schimbarea morală la care suntem supuși atunci când ne încredem în Cristos nu este justificare .Biblia numește aceasta sanctificare –procesul prin care devii bun.Justificarea nu este acel proces , nu este un proces de loc. Este o declarație ce se petrece într-un moment , un verdict 😊 rept! Neprihănit!

Modul ordinar în care poți fi justificat într-un tribunal omenesc este să ții legea .În acel caz judecătorul și jurații pur și simplu declară ceea ce este adevărat despre tine :ai ținut legea –ei te justifică .Dar în tribunalul lui Dumnezeu noi nu am ținut legea de aceea justificarea în mod normal este fără de speranță .

Chiar și Biblia spune „Cel ce îndreptățește pe cel rău, și cel ce condamnă pe cel drept , sunt amândoi o urâciune înaintea Domnului ”(Proverbe 17:15) Și cu toate acestea , în mod uimitor , din cauza lui Cristos de asemenea spune că Dumnezeu „justifică pe păcătos”(Romani 4:5)care se încrede în harul Său .Dumnezeu face ceea ce ni se pare a fi abominabil.

De ce nu este abominabil ?Sau așa cum o spune Biblia cum poate Dumnezeu „fi drept și să justifice pe cel

care crede în Isus?”(Romani 3:26). Nu este abominabil pentru Dumnezeu să îl justifice pe cel păcătos care crede în El din două motive. Unul este acela că Cristos și-a vărsat sângele pentru a anula vinovăția păcatelor noastre , așa că spune „acum fiind justificați prin sângele Lui ”(Romani 5:9). Dar aceasta este doar îndepărtarea vinei .Aceasta nu ne declară neprihăniți .Anularea eșecurilor noastre de a ține Legea nu echivalează cu a ne declara ca fiind împlinitori ai Legii. Atunci când un profesor anulează o notă de 4 la un examen , nu este același lucru cu a declara-o ca fiind 10. Dacă banca ar fi să-mi ierte datoriile , aceasta nu ar echivala cu a mă declara bogat. Așa că anularea păcatelor noastre nu este același lucru cu a ne declara neprihăniți .Anularea trebuie să se întâmple – aceasta este esențială pentru justificare –dar este mai mult decât atât . Mai există un motiv pentru care nu este abominabil ca Dumnezeu să justifice pe păcătos prin credință și pentru aceasta trecem la capitolul următor.

11 Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a împlini supunerea care devine neprihănirea noastră

„Și la înfățișare fiind găsit ca un om S-a umilit și S-a făcut ascultător până la moarte , și încă moarte de cruce ”(Filipeni 2:8)

„Căci așa cum prin neascultarea unui om , mulți au fost făcuți păcătoși , tot așa prin ascultarea Unuia mulți vor fi făcuți drepti ”(Romani 5:19)

„Căci pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat , El l-a făcut păcat pentru noi , ca noi să devenim dreptatea lui Dumnezeu în El ”(2Cor 5:21)

..”nu având dreptatea mea , care este din Lege , ci pe aceea care este prin credința în Cristos ”..(Fil 3:9)

Justificarea nu este o simplă anulare a nedreptăților mele ci este de asemenea imputarea neprihănirii lui Cristos mie .Eu nu am o neprihănire care să mă laude sau să mă recomande înaintea Lui Dumnezeu. Ceea ce declar eu Înaintea Lui Dumnezeu este aceasta: ..”nu având dreptatea mea , care este din Lege , ci pe aceea care este prin credința în Cristos ”..(Fil 3:9)

Aceasta este neprihănirea lui Cristos care îmi este imputată mie .Aceasta înseamnă că Cristos a împlinit toată dreptatea într-un mod perfect , și apoi că această dreptate mi-a fost recunoscută mie , atunci când m-am încrezut în El . Am fost socotit drept –Dumnezeu s-a uitat la perfecta neprihănire a Lui Cristos , și m-a declarat neprihănit cu neprihănirea lui Cristos .

Deci sunt două motive pentru care nu este abominabil pentru Dumnezeu să îi justifice pe păcătoși (Romani 4:5) În primul rând , moartea lui Cristos a plătit datoria nedreptăților noastre (vedeți capitolul anterior) . În al doilea rând , supunerea lui Cristos a dat neprihănirea care aveam nevoie pentru a fi justificați în tribunalul lui Dumnezeu .Cererea lui Dumnezeu pentru a intra în viața veșnică nu sunt doar ca faptele noastre nedrepte să fie anulate , ci și ca neprihănirea noastră cea perfectă să fie stabilită .

Suferințele și moartea lui Cristos sunt baza pentru ambele acestea . Suferința lui este suferința pe care o meritau faptele noastre nedrepte .”Dar El era străpuns pentru păcatele noastre , zdrobit pentru fărădelegile noastre . Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El ,și prin rănilor Lui suntem vindecați ”(Isaia 53:5) Dar suferințele și moartea sa au fost apogeul și împlinirea supunerii care a devenit baza justificării noastre .El a fost „ascultător până la moarte , și încă moarte de cruce ”(Filipeni 2:8) Moartea sa a fost apogeul supunerii

sale și la aceasta face Biblia referință atunci când spune „prin ascultarea Unuia mulți vor fi făcuți drepti” (Romani 5:19)

„...moartea Lui Cristos a devenit baza grațierii și a perfecțiunii noastre ..» „Căci pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat , El l-a făcut păcat pentru noi , ca noi să devenim dreptatea lui Dumnezeu în El ”(2Cor 5:21) Acum ce înseamnă că Dumnezeu l-a făcut pe Cristos Cel fără de păcat să fie păcat? Înseamnă că păcatul nostru a fost învinovățit Lui iar în acest fel a devenit iertarea noastră .Și ce înseamnă că noi (care suntem păcătoși)devenim neprihănirea lui Dumnezeu în Cristos? Înseamnă în mod similar că neprihănirea Lui Cristos ne este imputată nouă iar în acest fel a devenit perfecțiunea noastră .

Fie ca Cristos să fie onorat pentru toată lucrarea Sa de suferință și moarte, în ambele rânduri lucrarea de iertare a păcatelor noastre și de creare a justificării noastre !

Să Îl admirăm și să Îl prețuim și să ne încredem în El pentru această măreață realizare !

12 Cristos a suferit și a murit ...

Ca să ne ia condamnarea noastră

„Cine-i va condamna?Cristos este Cel care a murit, ba mai mult , El a înviat,stă la dreapta Lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi ”(Romani 8:34)

Măreața concluzie rezultată în urma suferințelor și morții Lui Cristos este aceasta :”Dar acum nu este nici o condamnare pentru cei care sunt în Cristos Isus”...(Romani 8:1).A fi ”în Cristos ”înseamnă să fii într-o relație cu El prin credință. Credința în Cristos ne unește cu El așa că moartea Lui devine moartea noastră iar perfecțiunea Lui devine perfecțiunea noastră. Cristos devine pedeapsa noastră (pe care nu trebuie să o îndurăm) și perfecțiunea noastră (pe care nu o putem realiza).

Credința nu este ”terenul ” pe care Dumnezeu ne acceptă, Cristos este singurul prin care suntem acceptați . Credința însă ,ne unește cu Cristos așa încât neprihănirea Sa este văzută ca fiind a noastră:” știind că omul nu este justificat prin faptele Legii , ci prin credința în Isus Cristos, am crezut și noi în Cristos Isus, ca să fim justificați prin credința în Cristos , nu prin faptele Legii;căci prin faptele Legii nici un om nu va fi justificat.”(Galateni 2:16) .Find ”justificați prin credință” și ”justificați în Cristos ” (Galateni 2:17) sunt termeni paraleli –suntem în Cristos prin credință , și deci justificați .

Atunci când apare întrebarea ” cine va fi condamnat?”,răspunsul este presupus : Nimeni! Apoi se declară baza în care se dă răspunsul : ”Cristos Isus este Cel care a murit!”Și moartea Lui ne asigură nouă libertatea în locul condamnării . Pe atât de sigur este faptul că nu putem fi condamnați pe cât este de sigur faptul că Cristos a murit.Nu există în tribunalul Lui Dumnezeu riscul unei condamnări duble – nu vom fi condamnați de două ori pentru aceleași ofense . Cristos a murit o dată pentru păcatele noastre, și nu vom fi condamnați pentru ele .

Această condamnare nu mai este nu pentru că nu ar fi una , dar pentru că s-a întâmplat deja odată.

Și cum rămâne atunci cu condamnarea care vine de la lume ? Nu ar fi aceasta un răspuns la întrebarea ”cine va fi condamnat?” . Oare nu sunt creștinii condamnați de lume?O ,da și încă mulți au fost martiri ! Iar răspunsul este că nimeni nu ne poate condamna și să aibă și dreptate. Acuzajii pot fi aduse, dar nici măcar una nu va sta în picioare în final :”Cine va aduce acuzație împotriva aleșilor lui Dumnezeu ?Dumnezeu este

Cel care justifică .”

(Romani 8:33). Altfel spus este exact ca și răspunsul pe care îl dă Biblia în versetul următor:”Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Cristos?Necazul,sau suferința,sau persecuția,sau foamea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia , sau sabia?”(Romani 8:35). Ei bine să nu credeți că aceste lucruri nu se întâmplă creștinilor iar adevărul este că :”Totuși , în toate lucrurile acestea noi suntem mai mult decât biruiutori , prin Acela care ne-a iubit”(Romani 8:37)

Lumea își va aduce condamnările ei , și poate că vor avea și sabia la spatele lor,dar știm că cea mai înaltă curte de justiție deja a pledat în favoarea noastră:”Dacă Dumnezeu este pentru noi , cine poate fi împotriva noastră?”(Romani 8:31) Răspunsul este nimeni care să și reușească .iar dacă ei ne resping , El ne acceptă. Dacă ei ne urăsc , El ne iubește . Dacă ei ne întemnițează , el ne eliberează sufletele .Dacă ei ne persecută,El ne curățește prin foc.Iar dacă ne omoară , El face din asta o trecere în paradisi pentru noi .Oricum , ei nu ne pot învinge –Cristos a murit, Cristos a înviat –și noi trăim în El .Iar în el nu este nici o condamnare ,suntem iertați și suntem neprihăniți .”Dar cel drept îndrăznește ca un leu tânăr”(Proverbe 28:1)

13 Cristos a suferit și a murit ...

Ca să înlăture circumcizia și toate ritualurile ce se credeau a fi baza mântuirii

„Și eu, fraților,dacă mai predic circumcizia,.....pricina de poticnire a crucii a fost îndepărtată ”

(Galateni 5:11)

„Toți cei ce vor să placă oamenilor , încearcă să vă oblige să vă circumcideți , numai ca să nu suferiți ei persecuție pentru crucea lui Cristos” (Galateni 6:11)

Locul pe care îl ocupa circumcizia era o controversă mare în biserica primului secol pentru că avea un loc biblic respectat de când Dumnezeu l-a poruncit în Geneza 17 :10 .Cristos era evreu și toți cei 12 apostoli ai Săi la fel .Aproape toți, primii convertiți la creștinism erau evrei.Scriptura evreiască era (și încă este)parte din Biblia bisericii creștine, așa că nu era o surpriză ca unele ritualuri evreiești să apară în biserica creștină. Și au apărut.Iar împreună cu ele și multe controverse.Pe atunci mesajul lui Cristos se răspândea în orașe neevreiești cum ar fi Antiohia din Siria, iar neamurile credeau în Cristos.

Întrebarea a survenit urgent: Care este relația dintre adevărul central al Evangheliei cu ritualuri cum ar fi circumcizia? Oare cum se relaționau ritualurile cu Evanghelia lui Cristos-adică vestea prin care dacă te încredeai în El păcatele îți sune iertate și ești justificat înaintea lui Dumnezeu? Dumnezeu este de partea ta și ai viață veșnică .Cum se împăcau acestea?

Peste tot în lumea neamurilor (națiunilor) apostolii predica iertarea păcatelor și justificarea doar prin credință .Petru predica în felul următor:”Toți profeții mărturisesc despre El că oricine crede în El primește prin Numele Lui iertarea păcatelor.”(Fapte 10 :43). Iar Pavel în felul următor:”Să vă fie cunoscut, fraților, că prin El vi se vestește iertarea păcatelor ;și prin El oricine crede este justificat de toate lucrurile de care n-ați putut fi justificați prin Legea lui Moise.”(Fapte 13:38-39).

Și atunci cum rămâne cu circumcizia?Unii din Ierusalim o credeau a fi esențială iar Antiohia a devenit ținta controverselor:” Și câțiva oameni au venit din Iudeea și învățau pe frați, zicând: Dacă nu sunteți circumciși

după obiceiul lui Moise, nu puteți fi mântuiți .”(Fapte 15:1) Atunci a fost întrunit un consiliu și problema a fost dezbătută:”Dar câțiva din partida Fariseilor , care crezuseră,s-au ridicat și au zis că Neamurile trebuie să fie circumciseși să li se ceară să păzească Legea lui Moise.Apostolii și prezbiterii s-au adunat laolaltă ca să vadă ce este de făcut.Și după multă vorbă , Petru s-a sculat și le-a zis:Fraților , știți că Dumnezeu, de multă vreme ,a făcut o alegere între voi ca,prin gura mea , Neamurile să audă cuvântul Evangheliei și să creadă.Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, le-a mărturisit, dându-le Duhul Sfânt ca și nouă,și n-a făcut nici o deosebire între noi și ei ,curățându-le inimile prin credință.Acum deci , de ce ispițiți pe Dumnezeu punând pe gâtul ucenicilor un jug pe care nici părinții noștri, nici noi nu l-am putut purta? Dar noi credem că prin harul Domnului Isus Cristos suntem mântuiți, la fel cum sunt și ei. Și toată adunarea a tăcut și a ascultat pe Barnaba și pe Pavel, istorisind câte semne și minuni făcuse Dumnezeu prin ei în mijlocul Neamurilor.”(Fapte 15 :5-12)

Nimeni nu a reușit să vadă esența problemei mai bine decât apostolul Pavel -chiar scopul suferințelor și morții lui Cristos erau la mijloc.Era credința în Cristos suficientă să ne îndreptățească înaintea lui Dumnezeu? Oare era și circumcizia necesară de asemenea?

Răspunsul era clar :dacă Pavel predica circumcizia „pricina de poticnire a crucii a fost îndepărtată”(Galateni 5:11) Crucea înseamnă eliberare de sub sclavia ritualurilor :”Rămâneți deci tari în libertatea pentru care ne-a eliberat Cristos, și nu vă lăsați iarăși ținuți în jugul robiei!”(Galateni 5:1)

14 Cristos a suferit și a murit ...

Pentru ca să ne aducă la credință și să ne păstreze credincioși

„Acesta este sângele Meu ,sângele noului legământ , care se varsă pentru mulți.”(Marcu 14:24)

„Voi încheia cu ei un legământ veșnic , că nu Mă voi mai întoarce de la ei, ci le voi face bine;și le voi pune în inimă frica de Mine, ca să nu se îndepărteze de la Mine.”(Isaia 32:40)

Biblia ne vorbește despre un „legământ nou” și un „legământ vechi ”. Termenul de legământ face referință la un acord solemn ce leagă două părți să poarte obligații de ambele părți și care este întărit de un jurământ. În Biblie legămintele pe care Dumnezeu le face cu oamenii sunt inițiate de El și el stabilește termenii , iar obligațiile Lui sunt determinate de propriile Lui scopuri.

Vechiul legământ face referință la acordul stabilit de Dumnezeu cu Israel în Legea lui Moise . Slăbiciunea lui era că nu a fost însoțit de o transformare spirituală ,deci nu a fost respectat și nu a adus viață.Era scris cu litere în piatră ,și nu cu Duhul Sfânt în inimi. Profetii spuneau despre un „legământ nou ”care ar fi fost diferit „nu al literei ci al Duhului ;căci litera omoară dar Duhul dă viață”(2Cor 3:6)

Legământul cel nou este în mod radical mai eficient decât cel vechi :el este înrăurit în suferințele și moartea Domnului Isus...”El este mijlocitorul unui legământ nou ”(Evrei 9:15)Isus a spus că sângele Său era sângele legământului care se varsă pentru mulți (Marcu 14:24)Aceasta înseamnă că sângele lui Isus a „cumpărat”puterea și promisiunile noului legământ și este eficient în mod suprem pentru că Isus a murit ca să îl facă așa. Care sunt deci termenii legământului pe care l-a asigurat în mod indestructibil prin sângele Său?Profetul Ieremia descrie unii dintre aceștia:”...voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un nou legământ....Voi pune Legea Mea înăuntrul lor , o voi scrie în inima lor;...căci le voi ierta nelegiuirea și nu-Mi

voi mai aduce aminte de păcatul lor”

(Ieremia 31:31-34) Suferințele și moartea lui Cristos garantează schimbarea interioară a poporului Său (legea scrisă în inimile lor) și iertarea păcatelor lor.

Pentru a garanta faptul că acest legământ nu va eșua , Cristos ia inițiativa de a crea credința și de a asigura credințioșia poporului Său .Aduce la viață un popor nou, al noului său legământ scriind legea nu doar în piatră, ci în inimi – în contrast cu „scrisoarea ” în piatră El spune „Duhul dă viață ” (2Cor 3:6) „măcar că eram morți în greșelile noastre , ne-a adus la viață împreună cu Cristos”(Efeseni 2:5) Aceasta este viața spirituală ce ne face să vedem și să credem în gloria Lui Cristos. Acest miracol creează poporul legământului celui nou și este sigur și definitiv pentru că Cristos l-a cumpărat cu propriul Său sânge .

Iar miracolul nu este doar crearea credinței noastre ,dar și asigurarea credințioșiei noastre:”Voi încheia cu ei un legământ veșnic , că nu Mă voi mai întoarce de la ei , ci le voi face mult bine ;și le voi pune în inimă frica de Mine , ca să nu se îndepărteze de la Mine.”(Ieremia 32:40) Când a murit Cristos a asigurat pentru poporul Său nu numai inimi noi dar și o siguranță nouă: nu îi va lăsa să se îndepărteze de la El și îi va păstra.Iar ei vor persevera pentru că sângele legământului o garantează.

15Cristos a suferit și a murit ...

Pentru ca să ne facă sfinți , fără de vină și perfecți

„Căci printr-o singură jertfă El a desăvârșit pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți”(Evrei 10:14)

„...acum El v-a împăcat în trupul Lui de carne , prin moarte , ca să vă înfățișeze înaintea Lui sfințiți,fără cusur și fără vină”(Coloseni 1:22)

„De aceea , curățați aluatul cel vechi ca să fiți o frământătură nouă,cum și sunteți , fără aluat ;căci Cristos, Paștele nostru a fost jertfit pentru noi .”(1Corinteni 5:7)

Unul dintre lucrurile ce ne provoacă dureri de inimă în viețile noastre de creștini este ritmul lent în care se produce schimbarea noastră.Auzim chemările lui Dumnezeu ca să Îl iubim cu toată inima , sufletul, mintea și puterea noastră(Marcu 12:30)dar ne ridicăm noi oare vreodată la acea afecțiune totală și devotament ? Strigăm și noi în mod repetat împreună cu apostolul Pavel:”O, nenorocitul de mine! Cine mă va elibera de acest trup de moarte?”(Romani 7:24) Suspinăm chiar și atunci când luăm hotărâri proaspete:”Nu că am și câștigat premiul sau că am ajuns desăvârșit ;dar alerg înainte , căutând să-l apuc , întrucât și eu am fost apucat de Cristos Isus.”(Filipeni 3:12)

Și chiar acea declarație este cheia răbdării cu bucurie .Cristos Isus m-a făcut al Său dar dorințele mele și eforturile mele mă îndreaptă în totalitate la a nu aparține de Cristos(aparținere care deja s-a întâmplat), ci la a completa ceea ce îmi lipsește în asemănarea cu El .

Una dintre cele mai mari surse de bucurie și de răbdare pentru creștin este conștientizarea faptului că în imperfecțiunea progresului nostru am fost făcuți deja desăvârșiți –iar că aceasta o datorăm suferințelor și morții lui Cristos. „Căci printr-o singură jertfă El [Isus Cristos]a desăvârșit pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.i”(Evrei 10:14) Ce afirmație uimitoare !În aceeași propoziție ni se spune și că suntem sfințiți (în procesul de sfințire) și că suntem desăvârșiți .

A fi sfințiți înseamnă că suntem imperfecti si că ne aflăm în procesul sanctificării, că devenim sfinți , nu că

suntem deja sfinți pe deplin. Și în mod precis aceștia (cei sfinți) și doar aceștia sunt deja desăvârșiți .Încurajarea plină de bucurie de aici este că dovada perfecțiunii noastre înaintea lui Dumnezeu nu este perfecțiunea noastră experimentată ci progresul nostru experimentat.Vestea bună este că fiind pe cale avem dovada că deja am și ajuns.

Biblia ilustrează aceasta din nou prin imaginea aluatului și a plămădelii, aici aluatul reprezentând răul.Iar noi fiind frământătura,ni se spune:”De aceea curățați aluatul cel vechi ca să fiți o frământătură nouă , cum și sunteți , fără aluat ;căci Cristos ,Paștele nostru a fost jertfit pentru noi.”(1Cor 5:7)

Creștinii sunt „fără de aluat” –nu există „aluat” , nu există rău, suntem desăvârșiți . Și din acest motiv trebuie să „curățăm aluatul cel vechi”, pentru că am fost curățiți în Cristos.Iar acum ar trebui să fim curați practicând curăția aceasta, cu alte cuvinte să devenim ceea ce suntem deja .

Vă întrebați despre baza tuturor acestor declarații? „căci Cristos ,Paștele nostru a fost jertfit pentru noi.”Suferințele lui Cristos ne asigură perfecțiunea atât de ferm încât deja aceasta devine realitate.

De aceea , luptăm împotriva păcatului nostru nu pur și simplu pentru a deveni perfecți, ci pentru că deja suntem .Iar moartea lui Isus este cheia tuturor bătăliilor cu imperfecțiunile noastre, pe baza neclintită a perfecțiunii noastre.

16 Cristos a suferit și a murit ...

Pentru ca să ne dea o conștiință curată

”cu cât mai mult sângele lui Cristos, care , prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine Însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, nu va curăți conștiința voastră de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului Celui viu!”(Evrei 9:14)

Unele lucruri rămân neschimbate, iar problema unei conștiințe murdare este pe atât de veche pe cât sunt Adam și Eva .Imediat cum au păcătuit , conștiința lor a fost mânjită iar simțul vinovăției lor era distrugător : și le-a distrus relația cu Dumnezeu- ei s-au ascuns de El .De asemenea le-a distrus relația unuia cu celălalt – se învinovăteau și le-a distrus pacea cu ei înșiși – pentru prima dată când s-au văzut și le-a fost rușine de ei înșiși.

Pe parcursul Vechiului Testament conștiința era o problemă, iar sacrificiile animalelor nu puteau curăți conștiința .”Aceasta era un simbol pentru vremea de acum , când se aduc daruri și jertfe care nu pot desăvârși conștiința celui care se închină;din moment ce ele privesc numai mâncarea și băutura , felurilele spălări și reguli carnale impuse până la o vreme reformare”(Evrei 9: 9-10) Ca o preînchipuire a lui Cristos , Dumnezeu a luat în considerare sângele animalelor ca fiind suficient pentru curățirea cărnii- necurăția spălată printr-un ceremonial , dar nu și conștiința.

Nici un fel de sânge de animal nu ar fi putut curăța conștiința , și ei știau aceasta.(vedeți

Isaia 53 și Psalmul 51), și noi o știm . Dar vine un nou Mare Preot – Isus ,fiul Lui Dumnezeu , cu o jertfă mai bună – El Însuși . „cu cât mai mult sângele lui Cristos, care , prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine Însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, nu va curăți conștiința voastră de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului Celui viu!”(Evrei 9:14)

Jertfele aduse cu animale preînchipuiau sacrificiul final al Fiului Lui Dumnezeu , iar moartea Fiului ajunge

pentru a acoperi toate păcatele poporului Lui Dumnezeu atât în perioada timpului trecut cât și în perioada de timp ce va urma .

Și ne vedem în perioada modernă – epoca științei ,a Internetului , a transpalntelor de organe , a mesajelor instante, a telefoanelor mobile , iar problema noastră fundamentală rămâne aceeași dintotdeauna :conștiința care ne condamnă.Nu ne simțim îndeajuns de buni ca să venim la Dumnezeu , și indiferent cât de distorsionată ar putea fi conștiința noastră , aceasta rămâne adevărat : – nu suntem îndeajuns de buni ca să venim înaintea Lui Dumnezeu .

Putem să ne scrijelim sau să ne aruncăm copii în râul sfânt ori să dăm un milion de dolari asociațiilor umanitare,sau să plătim pentru o masă în comun a bisericii , poate să facem de o sută de ori penitențe sau canoane ori să ne supunem la auto-suferințe, rezultatul va fi același :pata rămâne iar moartea ne înspăimântă.Știm despre conștiința noastră că este mânjită, și nu cu lucruri exterioare cum ar fi atingerea unui cadavru sau mâncând o bucată de carne de porc. Isus spune că ceea ce iese dintr-o persoană mânjește , nu ceea ce intră în ea: suntem mânjiți de mândrie, de milă de sine, de amărăciune și poftele cărnii, de invidie și gelozie , de lăcomia și invidia pentru ce nu este al nostru ,de nepăsare și frică – și de acțiunile pe care acestea le cultivă în noi . Toate acestea sunt „fapte moarte” și nu au nici o viață spirituală în ele . Nu provin dintr-o viață nouă , ci din moarte și conduc la moarte – de aceea ne fac să ne simțim fără de speranță în conștiințele noastre.

Singurul răspuns în aceste vremuri moderne ale noastre , de fapt ca și în toate celelalte timpuri este sângele lui Cristos.Atunci când conștiința noastră se ridică și ne condamnă , unde ne vom îndrepta? – ne vom îndrepta către Cristos.Ne vom îndrepta înspre suferințele și moartea lui- înspre sângele Său . Acesta este singurul mod de curățare din univers care poate da o eliberare a conștiinței în timpul vieții și pace în moarte.

17 Cristos a suferit și a murit ...

Ca să obțină toate lucrurile care sunt bune pentru noi

„El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său , ci L-a dat pentru noi toți , cum nu ne va da , fără plată , împreună cu El , toate lucrurile ? (Romani 8.32)

Iubesc logica acestui verset ! Nu pentru că aş iubi logica ci pentru că îmi place atunci când adevăratele mele nevoi sunt împlinite.Cele două jumătăți ale versetului din Romani 8:32 au o conexiune uluitoare de minunată și importantă.S-ar putea să nu o vedem din moment ce a 2-a jumătate este o întrebare ” cum nu ne va da , fără plată , împreună cu El , toate lucrurile ?” Dar dacă transformăm întrebarea în afirmația care se subînțelege , o vom vedea : „El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său , ci L-a dat pentru noi toți” ne va da cu siguranță toate lucrurile.

Cu alte cuvinte , legătura dintre cele două jumătăți este menită să facă cea de-a doua jumătate absolut sigură .Dacă Dumnezeu a făcut cel mai greu lucru posibil , și anume a dat pe Fiul Său la suferință și moarte atunci este sigur că El va face un lucru cu mult mai ușor comparabil cu acesta și anume de a ne da toate lucrurile împreună cu El . Dedicarea totală a lui Dumnezeu de a ne da toate lucrurile este mai sigură decât sacrificiul Fiului Său, dar L-a dat pentru „noi toți ” . Făcând aceasta, ar putea să înceteze a mai fi pentru noi

? Acesta ar fi un lucru de negândit !

Dar ce înseamnă „ne va da toate lucrurile?” Ei bine nu o viață ușoară de confort , și nici măcar siguranță în fața inamicilor noștri. Știm aceasta din ceea ce spune Biblia 4 versete mai târziu : „După cum este scris 😊
entru Tine suntem omorâți toată ziua ;suntem socotiți ca niște oi de tăiat.”(Romani 8:36) Mulți creștini , chiar astăzi suferă persecuții de acest fel.Dar atunci când Biblia întreabă : Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Cristos ?Necazul , sau suferința, sau persecuția , sau foamea ,sau lipsa de îmbrăcăminte , sau primejdia,sau sabia?”(Romani 8:35) – răspunsul este nimeni și nimic . Nu pentru că aceste lucruri nu s-ar întâmpla creștinilor dar pentru că „în toate lucrurile acestea noi suntem mai mult decât biruitori , prin Acela care ne-a iubit .”

Ce înseamnă atunci faptul că datorită morții lui Cristos pentru noi , Dumnezeu cu siguranță împreună cu El ne va da „toate lucrurile ”? Înseamnă că ne va da toate lucrurile care sunt bune pentru noi , toate lucrurile de care avem cu adevărat nevoie ca să fim asemenea imaginii Fiului Său (Romani 8:29), toate lucrurile care ne sunt necesare pentru a ajunge la o bucurie veșnică .

Identic cu altă promisiune biblică : „Și Dumnezeu Meu să îngrijească din plin de toate nevoile voastre , potrivit bogățiilor Sale , în glorie, în Cristos Isus”(Filipeni 4:19) Această promisiune este clarificată în cuvintele precedente :” Știu cum să sufăr lipsa și știu cum să trăiesc în belșug . În totul și pretutindeni m-am deprins să fiu sătul și flămând , să fiu în belșug și să fiu în lipsă .Pot totul în Cristos , care mă întărește.”(Filipeni 4:12-13) Ni se spune că putem face toate lucrurile „în Cristos” . Dar observați că „toate lucrurile includ ”să sufăr lipsa ” și „să fiu ... flămând”. Dumnezeu se va îngriji de orice nevoie reală , inclusiv de abilitatea de a te bucura în suferință atunci când multe nevoi pe care le simțim nu se împlinesc .Dumnezeu se va îngriji de nevoia de har când suntem înfometaji , atunci când nevoia simțită pentru hrană și nu este împlinită – suferința și moartea lui Cristos garantează faptul că Dumnezeu ne va da toate lucrurile de care avem nevoie pentru a face voia Lui , și pentru a-I da glorie și pentru a ajunge la bucuria eternă.

18 Cristos a suferit și a murit ...

Ca să ne poată vindeca de boli morale și fizice

„Dar El era străpuns pentru păcatele noastre , zdrobit pentru fărădelegile noastre .Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El , și prin rănilor Lui suntem vindecați.”(Isaia 53:5)

..”Ela vindecat pe toți bolnavii; ca să se îplinească ce fusese spus prin profetul Isaia, care zice:El a luat neputințele noastre și a purtat bolile noastre.”(Matei 8:16-17)

Cristos a suferit și a murit pentru ca bolile să poată fi într-o zi complet distruse .Bolile și moartea nu erau parte din căile originale ale Lui Dumnezeu pentru lume.Au parvenit împreună cu păcatul ca și parte a judecății Lui Dumnezeu asupra creației . Biblia spune „Căci creația a fost supusă deșertăciunii, nu de voie , ci din cauza celui care a supus-o;în speranța însă”....Dumnezeu a supus lumea la (zădărnicia ?) durerii fizice pentru a demonstra oroarea răutății morale.

Această (zădărnicie ?) a inclus și moartea:”De aceea , după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume ,și prin păcat moartea;”(Romani 5:12) și odată cu aceasta sunt incluse și gemetele bolilor, și creștinii nu sunt absolviți de acestea. „Și nu numai ea ,dar și noi , care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm

În noi , așteptând cu nerăbdare înfierea , adică răscumpărarea trupului nostru”(Romani 8:23)

Ei bine dar, toată această mizerie a bolilor este temporară, și așteptăm o vreme în care durerea trupezască nu va mai fi . Supunerea creației la (zădărnice?) nu este permanentă, iar Biblia spune că Dumnezeu a ținut la speranță încă de la începutul judecății Sale.Scopul Lui final era acesta: „că și creația însăși , va fi eliberată de sub robia corupției în libertatea gloriei copiilor lui Dumnezeu.”(Romani 8:21)

Atunci când Cristos a venit în lume , a avut o misiune și anume, de a obține răscumpărarea lumii, semnalând aceasta prin vindecarea multor oameni în timpul vieții sale.Erau ocazii când mulțimile se adunau și El „vindeca pe toți bolnavii”(Luca 6:19, Matei 8:16) , aceasta fiind o preînchipuire a ceea ce va veni la sfârșitul istoriei când :”..Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor ;moartea nu va mai exista;nici tristețe ,nici durere ,nici plâns,pentru că lucrurile dintâi au trecut”

(Apocalipsa 21:4)

Felul în care Cristos a învins moartea și bolile a fost luându-le asupra Lui și ducându-le cu El în mormânt .Judecata lui Dumnezeu asupra păcatului ce a adus boala în lume a fost îndurată de Isus atunci când a suferit și a murit . Profetul Isaia a explicat moartea lui Cristos cu aceste cuvinte : „Dar El era străpuns pentru păcatele noastre , zdrobit pentru fărădelegile noastre .Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El ,și prin rănilor Lui suntem vindecați .”(Isaia 53:5) Loviturile de pe spatele lui Isus au cumpărat o lume fără boli .

Într-o zi toate bolile vor fi expulzate din creația răscumpărată a lui Dumnezeu, și va fi un pământ nou , vom avea trupuri noi , iar moartea va fi înghițită de viața veșnică (1Cor 15:54 2Cor 5:4) „Lupul și mielul vor paște împreună , leul va mânca paie ca boul ”(Isaia 65:25) Iar toți cei care îl vor iubi pe Cristos vor cânta cântece de mulțumire Mielului ce a fost jertfit ca să ne răscumpere din păcat și din moarte și din boală.

19 Cristos a suferit și a murit ...

Ca să dea viață veșnică tuturor ce se încred în El

„Pentru că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea ,că a dat pe singurul Său Fiu născut, pentru ca oricine crede în El să nu piară ci să aibă viață veșnică ”(Ioan 3:16)

În momentele noastre cele mai fericite nu vrem să murim –dorința de moarte răsare abia atunci când suferința ni se pare insuportabilă. Ei bine ceea ce vrem noi în acele momente nu este moartea ci eliberarea , și am dori foarte mult ca să revină timpurile bune înapoi .Am vrea ca durerea să dispară sau poate ca cel iubit să revină din mormânt.Vrem viață și bucurie.

Ei bine și cum ne mai păcălim romantizând moartea ca fiind apogeul unei vieți bine trăite . Este un inamic care ne „taie ” de la toate plăcerile minunate ale lumii acesteia și îi punem nume „dulci ” ca și cum ar fi cel mai inferior dintre lucrurile rele. Călăul care ne dă lovitura de grație când suntem în suferință nu este împlinirea lucrurilor după care tânjim dar este sfârșitul speranței. Lucrurile după care tânjește inima omului este să fie trăiască și să fie fericită .

Dumnezeu însuși ne-a creat așa .”..a pus în inima lor chiar și gândul veșniciei , măcar că omul nu poate cuprindelucrarea pe care a făcut-o Dumnezeu”(Eclesiastul 3:11) Suntem creați după chipul Lui Dumnezeu , iar Dumnezeu iubește viața și trăiește veșnic :- noi am fost făcuți să trăim veșnic , și vom trăi .

Opusul vieții veșnice nu este anihilarea ci iadul , iar Isus a vorbit despre acesta mai mult ca oricine, clarificând faptul că oricine respinge viața veșnică oferită de El nu va sfârși fiind nimic ci în chinurile mâniei Lui Dumnezeu :“Cine crede în Fiul are viață veșnică ; dar cine nu crede în Fiul nu va vedea viața , ci mânia Lui Dumnezeu rămâne peste El ”(Ioan 3:36)

Și aceasta va rămâne așa pentru totdeauna .Isus a zis: „ Și aceștia vor merge în pedeapsa veșnică , iar cei drepecți vor merge în viața veșnică ”(Matei 25:46) Aceasta este o realitate la care nu mai putem adăuga sau subtrage nimic, și care ne arată consecințele negative ale faptului că îl tratăm pe Dumnezeu cu indiferență sau dispreț. Așa că Isus ne avertizează :“Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat , scoate-l ;este mai bine pentru tine să intri cu un ochi în împărăția Lui Dumnezeu , decât să ai doi ochi și să fii aruncat în focul gheenei ,unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.”(Marcu 9:47-48)

Așa că viața veșnică nu este doar o extensiune a vieții acesteia cu amestecul ei de durere și plăceri , ci așa cum iadul poate fi rezultatul cel mai rău al acestei vieți , în același mod viața veșnică este cel mai bun .Este un loc de fericire supremă și crescândă unde tot păcatul și tristețea nu vor mai fi . Tot ceea ce este rău și decăzut în această creație va fi îndepărtat și tot ceea ce ste bun și ce va aduce fericire adevărată și care durează, va fi păstrat , purificat și și intensificat .

Vom fi schimbați în așa fel încât vom fi capabili de dimensiuni ale fericirii care erau de negândit nouă în această viață „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut ,șiurechea nu le-a auzit,și la inima omului nu s-au suit ,așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc”(1Cor 2:9)

Și este adevărat în fiecare moment al vieții , acum și întotdeauna : Pentru aceia care se încred în Cristos ceea ce este mai bun urmează să vină .Vom vedea gloria atotîmplitoare a Lui Dumnezeu :“Și viața veșnică este aceasta :să Te cunoască pe Tine ,singurul Dumnezeu adevărat , și pe Isus Cristos, pe care L-ai trimis Tu .”(Ioan 17:3) Pentru acestea Cristos a suferit și a murit , și de ce nu L-am îmbrățișa ca pe comoara noastră , și să trăim?

20 Cristos a suferit și a murit ...

Ca să ne elibereze din acest veac rău

„ care S-a dat pe Sine însuși pentru păcatele noastre , ca să ne elibereze din acest veac rău , potrivit cu voia Dumnezeului nostru și Tatăl,”(Galateni 1:4)

Până în momentul morții noastre sau când va veni Cristos să își stabilească împărăția trăim în „acest veac rău ” De aceea atunci când Biblia spune că Cristos S-a dat pe Sine însuși”ca să ne elibereze din acest veac rău” aceasta nu înseamnă că ne va lua din această lume , dar că ne va scăpa de puterea celui rău din ea .

Isus s-a rugat pentru noi cam așa : „Nu Te rog să-i iei din lume ci să-i păzești de cel rău.”(Ioan 17: 15)

Motivul pentru care Isus se roagă ca noi să fim scăpați de cel rău este pentru că „acest veac rău ” este veacul în care îi este dată libertatea lui Satan să decepționeze (să înșele)și să distrugă.Biblia spune : „Știm că suntem din Dumnezeu și că toată lumea zace în cel rău ”(1Ioan 5:19) Cel rău este numit „dumnezeul lumii acesteia ” iar scopul lui principal este să orbească oamenii de la adevăr .” a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia , ca lumina Evangheliei gloriei lui Cristos , care este chipul lui Dumnezeu , să nu strălucească peste ei ”(2Cor 4:4)

Până când nu ne trezim să vedem întunecimea condiției noastre spirituale , trăim în sincronism cu „acest veac rău ” și conducătorul ei :” în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia , după domnul puterii văzduhului , a duhului care lucrează acu în fii neascultării ;” (Efeseni 2:2)

Fără să știm eram lacheii diavolului, iar ceea ce simțeam a fi libertate era de fapt robie . Biblia vorbește direct mofturilor , distracțiilor și dependențelor secolului XXI atunci când spune :”promițându-le libertatea , în timp ce ei înșiși sunt robi ai stricăciunii ; căci omul este robul lucrului care l-a biruit”(2 Petru2:19) Strigătul eliberator care răsună din Biblie este : „ Și să nu vă conformați cu lumea aceasta , ci să vă transformați prin înnoirea minții voastre , ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu cea bună plăcută și desăvârșită ”(Romani 12:2) Cu alte cuvinte : fii liber ! Nu te lăsa păcălit de idolii veacului căci azi sunt aici ,dar mâine nu vor mai fi . Un capriciu care te înrobește este urmat de un altul , iar tatuajele „eliberatoare ” de azi peste treizeci de ani nu vor mai fi însemne ale libertății ci marcaje de neșters ale conformării.

Înțelepciunea acestui veac este o absurditate din perspectivă eternă „ Nimeni să nu se înșele :dacă cineva dintre voi se crede înțelept în veacul acesta , să se facă nebun , ca să ajungă înțelept.Căci înțelepciunea acestei lumi este o nebunie înaintea Lui Dumnezeu .Căci este scris :El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor ”(1Cor 3: 18 –19) „ Fiindcă predicarea crucii este o nebunie pentru cei care pier”...(1 Cor 1:18) Atunci ce este înțelepciunea Lui Dumnezeu în acest veac ? Este marea moarte eliberatoare a Lui Isus Cristos . Cei care au început să Îl urmeze la început au spus:”dar noi predicăm pe Cristos cel crucificat ,.....Cristos este puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu ”(1Cor 1:23-24) Atunci când Cristos a mers la cruce , a eliberat milioane de captivi , a demascat frauda diavolului și i-a strivit puterea . Aceasta a vrut să lase de înțeles în ajunul crucificării când a spus : „Acum are loc judecata acestei lumi , acum stăpânitorul acestei lumi va fi aruncat afară .”(Ioan 12:31) Nu urma un dușman care este înfrânt , urmează-L pe Cristos.Este costisitor ,și vei fi un exilat în lumea aceasta ,dar vei fi LIBER.

21 Cristos a suferit și a murit ...

Ca să ne împace cu Dumnezeu

„Căci dacă , atunci când eram dușmani , am fost reconciliați cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său ,cu mult mai mult ,fiind reconciliați ,vom fi mântuiți în viața Lui .”(Romani 5:10)

Împăcarea ce trebuie să se întâmple între omul păcătos și Dumnezeu are două sensuri: atitudinea noastră față de Dumnezeu trebuie să se schimbe de la o nesupunere fățișă în credință iar atitudinea lui Dumnezeu față de noi trebuie să fie schimbată de la mânie în milă . Dar cele două nu sunt identice și anume eu am nevoie de ajutorul lui Dumnezeu ca să mă schimb pe când Dumnezeu nu are nevoie de ajutorul meu . Schimbarea mea trebuie să vină din afara mea dar Dumnezeu se schimbă conform cu ceea ce Este El . Din ceea ce rezultă că Dumnezeu nu se schimbă de loc și că este planul lui Dumnezeu ca să nu mai fie împotriva mea și să înceapă a fi pentru mine .

Cuvintele cele mai importante sunt „atunci când eram dușmani”, acesta fiind atunci când „am fost reconciliați cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său ”(Romani 5:10) „În timp ce eram dușmani ” însemnând că ,altfel spus prima schimbare a fost a lui Dumnezeu , nu a noastră . Noi tot mai eram inamici Lui ,și nu

spunem prin asta că în mod conștient eram „în război ” , iar cei mai mulți oameni nu simt o ostilitate conștientă împotriva Lui Dumnezeu . Această ostilitate este manifestată în mod cu mult mai subtil cu o insubordonare tacită sau indiferență . Biblia descrie această stare cam așa: „Fiindcă mintea carnală este dușmănie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu , și nici nu poate fi supusă.”(Romani 8:7)

Pe când eram încă așa , Dumnezeu L-a pus pe Cristos înainte ca să poarte păcatele noastre ce aprindeau mânia Lui Dumnezeu , în acest fel făcând posibil faptul ca El să ne trateze cu milă. Primul act al Lui Dumnezeu în împăcarea noastră cu El a fost îndepărtarea obstacolului ce făcea reconcilierea imposibilă, și anume vina păcatelor noastre de a Îl deprecia pe Dumnezeu : „că adică Dumnezeu era în Cristos , împăcând lumea cu Sine , neținându-le în socoteală păcatele ”...(2Cor 5:19)

Atunci când ambasadorii Lui Cristos duc acest mesaj lumii ei spun: „vă rugăm fierbinte , în Numele Lui Cristos:împăcați-vă cu Dumnezeu! ”(2Cor 5:20) Vor ei să spună numai „schimbați-vă atitudinea față de Dumnezeu ” ? Nu , de asemenea mesajul lor este:” primește lucrarea de împăcare făcută mai dinainte de Dumnezeu în Cristos!”

Luați în seamă această împăcare făcând analogie la aceasta între oameni .Isus a zis: „Deci dacă –ți aduci darul la altar și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta,lasă-ți darul acolo înaintea altarului și du-te întâi și împacă-te cu fratele tău ;apoi vino și adu-ți darul” (Matei 5: 23,24) Atunci când spune „împacă-te cu fratele tău , luați aminte că este fratele care trebuie să își îndepărteze judecata .Fratele este cel care „are ceva împotriva ta ”așa cum Dumnezeu are ceva împotriva noastră , iar „împacă-te cu fratele tău ” înseamnă fă ceea ce trebuie să faci pentru ca judecata fratelui tău să fie îndepărtată . Dar atunci când auzim Evanghelia lui Cristos , aflăm că Dumnezeu deja a făcut aceasta :a făcut pașii pe care noi nu îi puteam face și care trebuiau făcuți pentru ca să îndepărteze judecata Sa , trimițându-L pe Cristos să sufere în locul nostru . Iar împăcarea decisivă s-a petrecut „pe când eram dușmani ” Reconcilierea din partea noastră presupune simplu să primim ceea ce Dumnezeu deja a făcut , în acest fel primind un dar infinit de valoros.

22 Cristos a suferit și a murit ...

Ca să ne aducă la Dumnezeu

„Căci Cristos , de asemenea ,a suferit o dată pentru păcate, Cel Drept pentru cei nedrepti , ca să ne aducă la Dumnezeu;”(1Petru 3:18)

„Dar acum , în Cristos Isus , voi , care odinioară erați depărtați , ați fost apropiați prin sângele Lui Cristos.” (Efeseni 2:13)

Atunci când nu mai e nimic de făcut , Dumnezeu este Evanghelia.Evanghelia înseamnă “Veste Bună ”iar creștinătatea nu este teologie de primă clasă ci este Veste . Este asemănată cu o veste pe care o aud prizonierii de război printr-un radio ascuns cum că aliații lor au ajuns și că salvarea e doar o chestiune de timp .Iar paznicii lor se miră de unde atâta bucurie.

Dar care este binele suprem în Vestea Bună? Toate indiciile ne conduc într-o direcție finală 😊 umnezeu însuși .Toate cuvintele Evangheliei ne conduc la El , iar dacă nu , atunci nu este evanghelia. Spre exemplu mântuirea nu este veste bună dacă doar te salvează de la iad și nu te conduce la Dumnezeu , sau iertarea

nu este veste bună dacă doar îți dă eliberare de sub vina ta și nu îți deschide calea către Dumnezeu. Un alt exemplu, justificarea, nu este o veste bună dacă ne face acceptabili înaintea Lui Dumnezeu și nu ne aduce la o părtășie cu El.

Răscumpărarea nu este veste bună dacă doar ne eliberează de robia păcatului și nu ne aduce la Dumnezeu. Adoptarea nu este veste bună dacă ne pune doar în familia Lui Dumnezeu și nu în brațul Său.

Aceast lucruri este crucial și anume că mulți oameni se pare că îmbrățișează vestea bună fără însă a-L îmbrățișa pe Dumnezeu. Iar noi nu avem o dovadă sigură cum că am avea o inimă nouă doar pentru că vrem să scăpăm de iad. Ei bine, aceasta este o dorință perfect naturală, nu una supra omenească. Nu îți trebuie inimă nouă să vrei eliberarea psihică pe care o dă iertarea, sau îndepărtarea mâniei Lui Dumnezeu, sau moștenirea împărăției Lui Dumnezeu. Toate aceste lucruri sunt de dorit fără să fii născut din nou. Cu alte cuvinte nu trebuie să fii născut din nou ca să vrei toate aceste lucruri. Chiar și diavolii le doresc.

Și nu este un lucru greșit în a le dori, ba chiar este o nesăbuintă ca să nu le vrei. Dar dovada că am fost schimbați este că vrem aceste lucruri pentru că ne aduc la bucuria Lui Dumnezeu. Acesta este cel mai mare lucru pentru care Cristos a murit: „Căci Cristos, de asemenea, a suferit o dată pentru păcate, Cel Drept pentru cei nedrepti, ca să ne aducă la Dumnezeu;” (1 Petru 3:18)

De ce este aceasta esența Vestii Bune? Pentru că am fost făcuți să experimentăm fericirea ce durează și este deplină văzând și savurând gloria Lui Dumnezeu. Dacă bucuria noastră rezultă din ceva mai puțin, suntem idolatri și Dumnezeu nu este cinstit de către noi. El ne-a creat în așa fel încât gloria Sa este afișată atunci când ne bucurăm de ea. Evanghelia Lui Cristos este vestea bună prin care cu prețul vieții Fiului Său, Dumnezeu a făcut tot ceea ce este necesar ca să ne cucerească/captiveze cu ceea ce ne va face eterni și tot mai fericiți, și anume cu El Însuși.

Cu mult înainte ca Cristos să vină Dumnezeu S-a descoperit ca fiind Sursa plăcerii depline și care durează. „Îmi vei arăta cărarea vieții; înaintea Feței Tale sunt bucurii nespuse, și desfătări veșnice la dreapta Ta.” (Psalmul 16:11) Mai apoi L-a trimis pe Cristos să sufere „ca să ne aducă la Dumnezeu” Aceasta înseamnă că L-a trimis pe Cristos ca să ne aducă la cea mai lungă și mai adâncă bucurie pe care o poate avea un om. Ascultă apoi invitația: „întoarce-te de la „plăcerile de o clipă ale păcatului” (Evrei 11:25) și vino la „desfătări veșnice la dreapta Ta.” (Psalmul 16:11). Vino la Cristos.

23 Cristos a suferit și a murit ...

Ca să putem aparține Lui

„De aceea, frații mei, prin trupul lui Cristos și voi ați murit față de Lege, ca să puteți fi ai altuia, adică ai Aceluia care a fost înviat din morți,” (Romani 7:4)

„Sau nu știți ...că voi nu sunteți ai voștri? Căci voi ați fost cumpărați cu un preț.” (1 Cor 6:19-20)

„Biserica lui Dumnezeu, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Lui” (Fapte 20:28)

Întrebarea cea mai importantă este nu cine ești dar al cui ești tu, și bineînțeles că mulți oameni gândesc despre ei că nu sunt sclavii nimănui visând la o independență totală. Ca și o meduză care este purtată de valurile mării și se simte liberă pentru că nu este fixată de vreo lipitoare sau crustaceu.

Dar Isus a spus niște cuvinte pentru oamenii care se gândeau în felul acesta. „veți cunoaște adevărul și

adevărul vă va face liberi ” Dar ei au răspuns „Noi n-am fost niciodată sclavii nimănui ;cum zici Tu :Veți fi liberi ?” Iar Isus a răspuns :”Adevărat ,adevărat vă spun că oricine trăiește în păcat este sclav al păcatului ”(Ioan 8 :32-34) Biblia nu este reală pentru oamenii căzuți care sunt în cele din urmă auto motivați , iar în lumea căzută nu este autonomie . Suntem guvernați de păcat sau suntem guvernați de Dumnezeu .”sunteți robii aceluia de care ascultați;.....Căci atunci când erați robi ai păcatului , erați liberi față de dreptate..... Dar acum fiind eliberați de păcat, și devenind robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea ,iar ca sfârșit viața veșnică” (Romani 8:16,20,22)

Majoritatea timpului nostru suntem liberi să facem ceea ce vrem , dar nu avem libertatea să facem ceea ce ar trebui să facem.Pentru aceasta avem nevoie de o putere nouă bazată pe o achiziție divină – puterea este a lui Dumnezeu .De aceea Biblia spune „Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu , pentru că voi , deși ați fost robi păcatului , ați ascultată din inimă de modelul învățaturii , căreia v-ați încredințat.”(Romani 8:17)

Dumnezeu este Acela care îngăduie și „le va da pocăința , ca să cunoască adevărul și să-și vină iarăși în fire și să se desprindă din cursa Diavolului , în care au fost prinși , ca să-i facă voia”(2Tim 2;25-26)

Iar achiziția care descoperă această putere este moartea lui Cristos „Sau nu știți că ... voi nu sunteți ai voștri? Căci voi ați fost cumpărați cu un preț”...(1Corinteni 6:19 –20) .Și ce preț a plătit Cristos pentru acei ce se încred în El ? “Biserica lui Dumnezeu , pe care a câștigat-o cu însuși sângele Lui ”(Fapte 20:28)

Acum suntem cu adevărat liberi , și nu să fim autonomi , ci să vrem ceea ce este bine. Un mod de viață cu totul nou ni se deschide înainte atunci când moartea lui Cristos devine moartea eului nostru cel vechi .Relația cu Cristos Cel Viu înlocuiește regulile, iar libertatea de a aduce roade înlocuiește sclavia Legii : „De aceea ,frații mei , prin trupul lui Cristos și voi ați murit față de Lege ,ca să puteți fi ai altuia , adică ai Aceluia care a fost înviat din morți ca să aducem roade pentru Dumnezeu”(Romani 7:4)”

Cristos a suferit și a murit ca să putem fi eliberați de sub Lege și păcat și să aparținem Lui .Aici supunerea încetează a mai fi o povară și devine libertatea de a aduce roade . Amintiți-vă faptul că nu mai aparțineți vouă înșivă , iar atunci ai cui veți fi? Dacă sunteți ai lui Cristos , atunci (dovediți?) să aparțineți Lui .

24 Cristos a suferit și a murit ...

Ca să ne dea intrare liberă în Locul Preasfânt

...”prin sângele lui Isus avem o intrare liberă în Locul Preasfânt,” (Evrei 10:19)

Unul dintre cele mai mari mistere ale Vechiului Testament era sensul cortului de închinare folosit de Israel și numit „cortul întâlnirii” .Se făcea o anumită aluzie la acest cort dar nu clară .

Atunci când poporul lui Israel a ieșit din Egipt și au ajuns la Muntele Sinai Dumnezeu a dat instrucțiuni precise lui Moise despre felul cum să construiască acest cort mobil de închinare cu toate componentele și mobilierul lui .Iar ceea ce era misterios este această poruncă „și vezi să le faci după modelul lor , care ți s-a arătat pe munte. ”(Exod 25:40)

Atunci când Cristos a venit în lume , cu 1400 de ani mai târziu era cu mult mai descoperit faptul că acest „tipar ” al vechiului cort al întâlnirii era o „copie” sau o „umbră ” a realității din ceruri-cortul întâlnirii era o imagine pământească a unei realități pământești . Așa că citim în Noul Testament următoarele :preoții “care slujesc chipului și umbrei lucrurilor cerești , după poruncile Dumnezeiești primite de Moise , când avea să

Înalțe cortul .Căci ia seama ,a zis El, să faci totul după chipul care ți-a fost arătat pe munte.” (Evrei 8 :5)
Rezultă că toate practicile de închinare ale lui Israel din Vechiul testament ne îndreaptă privirile spre ceva mai real . Așa cum erau camere sfinte în cortul întâlnirii , unde preoții în mod repetat luau sângele animalului jertfit și se întâlneau cu Dumnezeu , tot așa sunt „locuri sfinte ”, infinit de superior și în ceruri , unde Cristos a intrat cu propriul Său sânge, nu în mod repetat , ci odată pentru totdeauna .
„Dar Cristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare , cu acel cort mai mare și desăvârșit, care nu este făcut de mâini , adică nu este din creația aceasta ,și a intrat o dată pentru totdeauna , în Locul Preasfânt , nu cu sânge de țapi sau de viței , ci cu însuși sângele Său , după ce a câștigat o răscumpărare veșnică ”(Evrei 9:11,12)

Implicațiile acestui lucru pentru noi sunt faptul că acum calea este deschisă pentru noi să mergem cu Cristos în toate locurile sfinte ale prezenței lui Dumnezeu.Înainte numai preoții evrei aveau acces în acea „copie” și „umbră ” a acestor locuri .Doar Marele Preot putea merge odată pe an în Sfânta Sfințelor unde gloria Lui Dumnezeu apărea (Evrei 9:7). Exista o perdea de interdicere a accesului care proteja acel loc de glorie iar Biblia ne spune că atunci când Cristos a suflat ultima suflare pe cruce ..”și iată ,perdeaua dinăuntrul templului a fost ruptă în două,de sus până jos ;și pământul s-a cutremurat , și stâncile au fost despicate ”(Matei 27:51)

Ce însemna aceasta ? Interpretarea ni se dă în aceste cuvinte : ...”prin sângele lui Isus avem o intrare liberă în Locul Preasfânt,pe calea cea nouă și vie pe care ne-a deschis-o El , prin perdeaua dinăuntru , adică trupul Său ” (Evrei 10:19-20)

Fără Cristos sfințenia Lui Dumnezeu trebuia să fie protejată de noi .El ar fi fost dezonorat , iar noi am fi fost mistuiți datorită păcatului nostru . Dar acum datorită lui Cristos putem să ne apropiem și să ne bucurăm inimile noastre de plinătatea frumuseții arzător de luminoase a sfințeniei Lui Dumnezeu , iar El nu va fi dezonorat și noi nu vom fi mistuiți .Datorită lui Cristos care ne protejează , Dumnezeu va fi onorat , iar noi vom sta în veșnică reverență .De aceea nu te teme să vii , dar vino prin Cristos .

25 Cristos a suferit și a murit ...

Ca să devină pentru noi locul în care
ne întâlnim cu Dumnezeu

„Isus a răspuns și le-a zis : Dărâmați templul acesta și în trei zile îl voi ridica.Atunci iudeii au zis Templul acesta s-a zidit în patruzeci și șase de ani și Tu îl vei ridica în trei zile? Dar El vorbea despre templul trupului Său ” (Ioan 2 : 19-21)

„Omorâți-Mă și voi deveni locul de întâlnire a oamenilor de pretutindeni, cu Dumnezeu.”

Cam în acest fel aş parafraza Ioan 2:19-21. Ei credeau că Isus face referință la templul din Ierusalim :

„Dărâmați templul acesta și în trei zile îl voi ridica” – dar El făcea referință la trupul Său .

Oare de ce a făcut Isus conexiunea între templul evreiesc și propriul Său trup? Pentru că a venit să înlocuiască templul ca loc de întâlnire cu Dumnezeu . Odată cu venirea Fiului Lui Dumnezeu întrupat , ritualurile și închinarea au suferit schimbări profunde –Cristos Însăși a devenit ultimul Miel de paște , ultimul preot , ultimul templu.Toate au trecut , dar El a rămas , iar ceea ce a rămas este în mod infinit mai bun .

Făcînd referință la El Isus a zis: "dar Eu vă spun că aici este Unul mai mare decât templul." (Matei 12:6). Templul devenea locuința Lui Dumnezeu arareori , atunci când gloria Lui Dumnezeu umplea locul preasfânt, dar despre Cristos Biblia spune : "căci în El locuiește trupește toată plinătatea Lui Dumnezeu " (Coloseni 2:9) .Prezența Lui Dumnezeu nu vine și pleacă de la Isus , El ESTE Dumnezeu , iar unde îl întâlnim pe El , îl întâlnim pe Dumnezeu .

Dumnezeu se întâlnea în templu cu oamenii prin mulți mediatori umani imperfecti , dar acum se spune despre Cristos : Căci este un singur Dumnezeu și un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni : Omul Cristos Isus , "(1Timotei 2:5) Dacă este să îl întâlnim pe Dumnezeu în închinare, există un singur loc unde trebuie să ajungem , la Isus Cristos- creștinismul nu are centru geografic de închinare cum au Islamismul sau Iudaismul .

Odată , când Isus confrunta o femeie adulteră , ea a schimbat subiectul spunând: "Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta, și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii."

Iar Isus a urmat cursul schimbat al conversației și a zis : "Dar vine ceasul ,și acum a și venit , când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr;(Ioan 4:20-23)

Isus schimbă categoriile în mod complet – nu pe acest munte sau în acel oraș , ci în duh și în adevăr , El a venit în lume să înlăture limitările geografice .Acum nu mai există un templu , Ierusalim nu este centrul ci Cristos este.Dacă vrem să îl vedem pe Dumnezeu ,Isus spune:"Cine M-a văzut pe Mine , L-a văzut pe Tatăl "(Ioan 14:9) Vrem să îl primim pe Dumnezeu? Isus spune :.."cine Mă primește pe Mine , primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine."(Matei 10 :40). Vrem să avem prezența Lui Dumnezeu în închinarea noastră ? Biblia spune : "cel ce mărturisește pe Fiul ,are și pe tatăl "(1Ioan 2:23) Vrem să îl cinștim pe Tatăl ?Isus spune ; „cine nu cinștește pe Fiul, nu cinștește pe Tatăl , care L-a trimis."(Ioan 5:23)

Atunci când Cristos a murit și a înviat din nou , vechiul templu a fost înlocuit de Cristos , locul de închinare accesibil din întreaga lume . poți veni la El , fără să-ți miști un mușchi , El este atât de aproape cît este credința .

26 Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a sfârși preoția Vechiului Testament și ca să devină Marele Preot pentru veșnicie.

„Și preoții dintâi ...erau împiedicați prin moarte să rămână pururea în slujbă dar El , fiindcă rămâne în veci ,are o preoție care nu poate fi trecută de la unul la altul.Dea aceea și poate să mântuiască în mod desăvârșit pe ce care se apropie de Dumnezeu prin El , pentru că trăiește pururi ca să mijlocească pentru ei.Căci un astfel de Mare Preot ne trebuia :sfânt , nevinovat, fără pată , despărțit de păcătoși și înălțat mai presus de ceruri care n-are nevoie , ca ceilalți mari preoți ,să aducă jertfe în fiecare zi ,întâi pentru păcatele Sale și apoi pentru păcatele poporului , căci lucrul acesta l-a făcut odată pentru totdeauna , când s-a aduc jertfă pe Sine Însuși "

(Evrei 7:23-27)

„ Căci Cristosa intrat chiar în cer , ca să se înfățișeze acum , pentru noi , înaintea lui Dumnezeu .Și nu ca să se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine Însuși , așa cum intră marele preot în fiecare an în Locul Preasfânt cu un sânge care nu este al lui , fiindcă atunci ar fi trebuit să sufere de mai multe ori de la întemeierea lumii;dar acum , la sfârșitul veacurilor ,S-a arătat o singură dată ca să șteargă păcatul prin

jertfa Sa.”

(Evrei 9:24-26)

Fiecare preot face slujba în fiecare zi și aduce de multe ori aceleași jertfe , care niciodată nu pot șterge păcatele ,dar El , după ce a adus o singură jertfă pentru păcate , S-a așezat pentru totdeauna la dreapta lui Dumnezeu”

(Evrei 10 :11-12)

Una dintre cele mai mărețe expresii ale adevărului creștin este „odată pentru totdeauna ” și ea rezultă din cuvântul grecesc „ephapax” și are semnificația „odată pentru toate timpurile” adică s-a întâmplat ceva decisiv .Acel act ce s-a petrecut are efect atât de deplin încât nu mai are nevoie să fie repetat niciodată.iar orice efort de a îl repeta ar discredita realizarea ce s-a petrecut „odată pentru totdeauna ”.

An după an preoții din Israel experimentau o realitate întunecată când trebuiau să aducă jertfe animale pentru păcatele lor și păcatele poporului. Și nu vreau să spun că nu ar fi fost iertare –Dumnezeu a rânduit acele sacrificii pentru ușurarea poverii poporului Său . Păcătuiau și deci aveau nevoie de un substitut ca să poarte pedeapsa lor – și era doar mila lui Dumnezeu faptul că El accepta lucrarea preoților păcătoși și a animalelor substitut.

Dar exista de asemenea și o parte negativă a acestei lucrări : trebuia făcută din nou și din nou . Biblia spune :” Dar în jertfele acelea este o aducere –aminte în fiecare an a păcatelor ”(Evrei 10 : 3) oamenii știau faptul că ,atunci când își puneau mâinile pe capul unui taur pentru jertfă pentru a-și transfera păcatele animalului , toate acestea trebuiau să fie făcute din nou . Și nici un animal nu ar fi fost suficient ca să sufere pentru păcatele omenești , iar preoții păcătoși trebuiau să sacrifice pentru păcatele lor , preoții muritori trebuiau să fie înlocuiți . Taurii și caprele nu aveau o viață morală , în consecință nu puteau purta vina omenească : „ Căci este imposibil ca sângele taurilor și al țapilor să șteargă păcatele ”(Evrei 10 : 4) Dar totuși exista și o linie argintie ce înconjura acest nor întunecos care era insuficiența preoțească –dacă Dumnezeu a onorat aceste lucruri inadecvate , trebuie să însemne că într-o zi va fi trimis un slujitor calificat să îndeplinească ceea ce acești preoți nu puteau face –să îndepărteze păcatul odată pentru totdeauna. Acesta este Isus Cristos-El, a devenit ultimul Preot și ultima Jertfă .Fără de păcat -nu a adus jertfe pentru El Însuși , Nemuritor- nu mai trebuie să fie înlocuit niciodată ,Om , și în felul acesta a putut purta păcate omenești . De aceea nu a mai adus jerte pentru El Însuși , ci S-a adus ca ultimă jertfă pe Sine însuși ,iar ca urmare a acestui fapt nu va mai fi niciodată nevoie pentru alta . Există un singur Mijlocitor între noi și Dumnezeu , un singur preot , și nu avem nevoie de alții .Și cât de fericiți sunt acum cei care se apropie de Dumnezeu doar prin Cristos.

27 Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a deveni un preot milos și care ne ajută

„Căci n-avem un mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci Unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi ,dar fără păcat.Să ne apropiem deci cu deplină încredere de tronul harului ,ca să căpătăm îndurare și să găsim har , ca să fim ajutați la vreme de nevoie”(Evrei 4: 15-16)

Cristos a devenit Preotul nostru prin sacrificiul de Sine de pe cruce (Evrei 9:26) , El este Mijlocitorul dintre noi și Dumnezeu. Supunerea și suferințele Sale au fost atât de perfecte încât Dumnezeu nu îl va respinge . De aceea dacă mergem la Dumnezeu prin El , Dumnezeu nu ne va respinge nici pe noi de asemenea . Dar lucrurile stau și mai bine , anume timp de 30 de ani pe drumul Său către cruce , Cristos a fost ispitit așa cum fiecare om a fost ispitit, dar în adevăr nu a păcătuit . Oamenii înțelepți au subliniat faptul că ispitele Lui au fost mai mari decât ale noastre , nu mai slabe. Dacă o persoană cedează ispitei, atunci nu resimte „asaltul” ei din plin. Noi capitulăm atîta timp cît tensiunea încă „se ridică” ,dar Isus nu a făcut aceasta niciodată. Așa că a îndurat tensiunea din plin , pînă la sfârșit și niciodată nu a falimentat . Și cunoaște ce înseamnă să fi ispitit din plin , cu putere.

O viață de ispite ce culminează cu un abuz spectaculos și respingere a dat lui Isus o abilitate neegalată de a simți cu cei ispitiți și cu cei ce suferă – nimeni nu a suferit niciodată mai mult și niciodată nu a îndurat nimeni mai mult abuz. ca El . Și nu a fost nimeni mai îndreptățit să se răzbune . Dar apostolul Petru spune : „El n-a făcut nici păcat , nici nu s-a găsit viclenie în gura Lui . Când era batjocorit , nu răspundea cu batjocuri ;și când era chinuit , nu amenința , ci Se încredința Celui care judecă drept”(1Petru 2:22-23) . De aceea Biblia spune că este capabil să „aibă milă de slăbiciunile noastre”(Evrei 4:15) iar aceasta este uimitor . Fiul Lui Dumnezeu , Cel înviat , în ceruri la dreapta lui Dumnezeu, cu toată puterea peste univers simte ceea ce simțim și noi atunci când venim la El îndurerați sau întristați, sau încolțiți de promisiunile plăcerilor păcătoase.

Ce diferență face aceasta ? Biblia răspunde făcând o legătură între mila lui Isus și încrederea noastră în rugăciune . Ni se spune că din moment ce este capabil să „aibă milă de slăbiciunile noastre” atunci ar trebui „Să ne apropiem deci cu deplină încredere de tronul harului ,ca să căpătăm îndurare și să găsim har , ca să fim ajutați la vreme de nevoie”(Evrei 4: 15-16)

În mod evident gândurile noastre vor suna cam așa : Ne simțim predispuși să avem o atitudine de ostilitate în prezența lui Dumnezeu dacă venim cu frământări.. Simțim puritatea Lui Dumnezeu și perfecțiunea Lui atît de precis încât tot ceea ce este legat de noi pare a fi nepotrivit în prezența Sa . Dar atunci ne aducem aminte că Isus este milos , El simte cu noi , nu împotriva noastră . Această stare de conștientizare a milei lui Cristos ne dă îndrăzneala să venim , El ne cunoaște strigătele , a avut parte de frământările noastre și ne poruncește să venim cu încredere atunci când ne simțim nevoia. Așa că haideți să ne amintim vechiul cântec al lui John Newton:

Tu vii acum `naintea Regelui

Mari probleme să Îi spui

Căci nimeni nu poate cere

Dincolo de harul lui, putere.

28 Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a ne elibera din deșertăciunile ancestrale

„Știind că ați fost răscumpărați , nu cu lucruri pieritoare , cu argint sau cu aur , din felul vostru deșert de viață moștenit de la părinții voștri , ci cu sângele scump al lui Cristos , Mielul fără cusur și fără pată”

(1Petru 1: 18-19)

Oamenii seculari din vest și triburile cu prejudecăți spirituale au un lucru în comun , și anume credința lor în legăturile strămoșești . Bineînțeles că o numesc în termeni diferiți , spre exemplu oamenii cu prejudecăți spirituale pot să vorbească despre spiritele strămoșilor și de transmiterea blestemelor . Oamenii seculari pot vorbi despre influența genetică sau de rănilor produse de părinți abuzivi , codependenți și distanți emoțional . În ambele cazuri există un sens al fatalității de neînlăturat și anume că suntem legați să trăim cu blestemul rănilor ancestrale . Iar viitorul arată sec și lipsit de fericire .

Atunci când Biblia spune : „ați fost răscumparați..... din felul vostru deșert de viață moștenit de la părinții voștri” face referință la un mod fără de sens, gol și fără împliniri de a trăi care se sfârșește în distrugere . Ni se spune că aceste feluri deșerte de viață sunt legate de strămoșii noștri dar nu ni se spune cum . Punctul important ce trebuie observat este modul în care suntem eliberați din legăturile acestei deșertăciuni – puterea Eliberatorului definește extensiunea eliberării .

Eliberarea din robia ancestrală este făcută „nu cu lucruri pieritoare , cu argint sau cu aur”- argintul și aurul reprezintă cele mai valoroase lucruri care ar putea fi plătite pentru răscumpărarea noastră – dar noi toți știm că acestea ar fi nefolositoare .Oamenii bogați sunt cel mai adesea sclavii deșertăciunii –un șef de trib bogat poate fi amenințat de frica unei vrăji strămoșești asupra vieții lui . Un președinte secular al unei companii de succes poate fi condus de forțe necunoscute din mediul său social care îi distrug căsnicia și copii .

Aurul și argintul nu au nici o putere să ajute , dar suferințele și moartea lui Isus sunt ceea ce avem nevoie :”sângele scump al lui Cristos , Mielul fără cusur și fără pată” Atunci când a murit Cristos Dumnezeu a avut în vedere relațiile dintre noi și predecesorii noștri și a intenționat să ne elibereze din modul lor deșert de viață.Acesta este unul dintre cele mai mari motive pentru care a murit Cristos

Nici o vrajă nu poate să stea împotriva ta din moment ce toate păcatele îți sunt iertate și ești îmbrăcat cu neprihănirea Lui Cristos și ești răscumărat și iubit de Creatorul universului . Suferințele și moartea lui Cristos este motivul final pentru care Biblia spune despre poporul lui Dumnezeu:„Nu există blestem împotriva lui Iacov , nici nu există vreo vrăjitorie împotriva lui Israel;”(Numeri 23:23) Atunci când Isus a murit toate binecuvântările cerurilor au fost răscumărate pentru toți cei ce se încred în El . Iar atunci când Dumnezeu binecuvântează , nimeni nu poate să blesteme.

Și nici nu este vreo rană ce a fost provocată de vreun părinte dincolo de vindecarea lui Isus – răscumărare vindecătoare este numită :”sângele scump al lui Cristos” iar cuvântul prețios ne transmite o valoare infinită . Răscumărare este în mod infinit de eliberatoare și nici o legătură nu poate sta împotriva ei . De aceea , haideți să ne întoarcem de la aur și argint și să îmbrățișăm darul lui Dumnezeu.

29 Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a ne elibera din sclavia păcatului

„și de la Isus Cristos, martorul credincios , cel întâi născut dintre cei morți și Domnul regilor pământului .a Lui , care ne iubește și care ne-a spălat de păcatele noastre în sângele Său , și a făcut din noi regi și preoți pentru Dumnezeu , Tatăl Său;a lui să fie gloria și puterea în vecii vecilor !Amin.”(Apocalipsa 1:5-6)

„De aceea și Isus , ca să sfințească poporul cu însuși sângele Lui , a suferit ...”(Evrei 13:12)

Păcatul nostru ne distruge în două feluri :ne face vinovați înaintea lui Dumnezeu , în așa fel încât suntem supuși corectei Sale condamnări , și în al doilea rând ne face urâți în comportamentul nostru , în așa fel încât desfigurăm imaginea Lui Dumnezeu pe care trebuia să o afișăm . Păcatul ne învinuiește condamnându-ne și ne face sclavi ai lipsei de dragoste .

Însă sângele lui Isus ne eliberează din ambele suferințe/chinuri , satisface neprihănirea lui Dumnezeu în așa fel încât păcatele noastre pot fi iertate pe dreptate și înfrânge puterea păcatului ce ne înrobește lipsei de dragoste . Am văzut cum Cristos absoarbe mânia Lui Dumnezeu și ne ia vina . Dar acum în ce fel ne eliberează sângele lui Cristos din robia păcatului?

Răspunsul nu este că El ar fi un exemplu puternic pentru noi și că ne inspiră să ne eliberăm de egoism .Dar într-adevăr Isus este un exemplu pentru noi , și încă un Exemplu foarte puternic , chiar El a intenționat ca noi să Îl imităm : „ Vă dau o poruncă nouă : Să vă iubiți unul pe altul , cum v-am iubit Eu , așa să vă iubiți unul pe altul.”(Ioan 13:34) . Dar chemarea de a imita nu este puterea eliberatoare , există ceva cu mult mai profund.

Păcatul este o influență atât de puternică în viețile noastre încât trebuie să fim eliberați de către însuși puterea Lui Dumnezeu , nu de puterea voinței noastre . dar din moment ce suntem păcătoși trebuie să întrebăm . Este puterea Lui Dumnezeu îndreptată înspre eliberarea sau spre condamnarea noastră ? Aici intră în scenă suferințele lui Cristos – atunci când el amurit ca să îndepărteze condamnarea noastră a deschis ,dacă putem spune așa , zăgazurile înfricoșatei mile din ceruri ca să se reverse pentru eliberarea noastră de sub puterea păcatului .

Cu alte cuvinte salvarea de la vina păcatului nostru și de la mânia lui Dumnezeu trebuiau să precedă salvarea de sub puterea păcatului prin mila lui Dumnezeu . cuvintele biblice cele mai importante pentru a exprima aceasta sunt: justificarea precede și asigură sanctificarea. Acestea sunt două lucruri diferite : una dintre ele este o declarație instantanee (nevinovat !) iat cealaltă este o transformare continuă .

Acum pentru cei care se încred în Cristos , puterea lui Dumnezeu nu este în slujba mâniei Sale care condamnă ci în slujba milei eliberatoare. Dumnezeu ne dă puterea schimbării prin persoana Duhului Său Sfânt , de aceea frumusețea dragostei „bucuria, pacea, , îndelunga răbdare , bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea , înfrânarea poftelor”sunt numite „roada Duhului” (Galateni 5.22-23) . În acest fel Biblia poate face promisiunea uimitoare „Căci păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră ;pentru că voi nu mai sunteți sub Lege , ci sub har . (Romani 6:14)

Fiind „sub har” suntem asigurați că puterea omnipotentă a lui Dumnezeu va distruge lipsa noastră de dragoste (nu dintr-o dată , ci progresiv) , și nu suntem pasivi în lupta pentru înfrângerea egoismului nostru, dar nici nu furnizăm puterea decisivă . Este harul lui Dumnezeu . Și aici apostolul Pavel ne exemplifică :”Și harul Lui față de mine n-a fost zadarnic, ci am lucrat mai mult decât ei toți , totuși nu eu , ci harul lui Dumnezeu , care este în mine” Și fie ca Dumnezeu oricărui har , prin credința în Isus, să ne elibereze de vina și din sclavia păcatului .

30Cristos a suferit și a murit ...

Ca să murim față de păcat și să trăim pentru neprihănire

„El însuși a purtat păcatele noastre în trupul Său , pe lemn , pentru ca noi , fiind morți față de păcate , să trăim pentru dreptate ;prin rănilor lui ați fost vindecați .

Pe cât de ciudat sună , moartea lui Cristos în locul nostru și pentru păcatele noastre , înseamnă că noi am murit –noi gândim că având un substitut care să moară în locul nostru , am scăpat de moarte . Dar , într-adevăr noi scăpăm de moarte –moartea veșnică a eternei suferințe și separare de Dumnezeu. Isus a zis: „Eu le dau viață veșnică și în veci nu vor pieri” (Ioan10:28), „și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată”(Ioan 11:26) Moartea lui Isus într-adevăr înseamnă că „oricine crede în El să nu piară ci să aibă viață veșnică ”(Ioan 3:16)

Dar există un alt sens în care murim în mod precis pentru că Cristos a murit în locul nostru și pentru păcatele noastre.” El însuși a purtat păcatele noastre în trupul Său , pe lemn , pentru ca noi , fiind morți”... (1Pet 2:24) ,El a murit ca noi să putem trăi , și El a murit ca să putem muri .Atunci când Cristos a murit , Eu ca și unul care crede în Cristos , am murit cu El –Biblia o spune clar : „am fost uniți cu El într-o moarte asemănătoare cu a Lui”(Romani 6:5) și „fiindcă socotim că , dacă Unul singur a murit pentru toți , toți deci au murit.”(2Cor 5:14) Credința este dovada unirii noastre cu Cristos în acest mod profund , credinciosul fiind „crucificat cu Cristos” (Galateni 2:20) . Privind în urmă la moartea Lui și știm faptul că în mintea Lui Dumnezeu am fost acolo . Păcatele noastre au fost asupra Lui ,iar moartea pe care o meritam , se întâmpla nouă , în Cristos. Botezul are însemnătatea acestei morți cu Cristos :”De aceea am fost îngropați împreună cu El prin botezul în moarte”(Romani 6:4) – apa are semnificația de mormânt , iar scufundarea descrie moartea , iar revenirea este imaginea unei vieți noi , iar în ansamblu este o imagine a ceea ce face Dumnezeu „prin credință” :”fiind îngropați împreună cu El în botez , în care ați și fost înviați împreună cu El prin credință în lucrarea lui Dumnezeu ,care l-a înviat dintre cei morți .”

Faptul că am murit cu Cristos este legat în mod direct de moartea lui pentru păcatele mele„El însuși a purtat păcatele noastre în trupul Său , pe lemn , pentru ca noi , fiind morți” ... , aceasta înseamnă că atunci când îl îmbrățișez pe Isus ca Salvator al meu ,îmi îmbrățișez propria moarte ca păcătos.păcatul meu l-a dus pe Cristos la mormânt și m-a dus și pe mine acolo cu El . Credința vede păcatul ca fiind criminal , l-a omorât pe Isus, deci m-a omorât și pe mine .

De aceea devenind creștin însemnează moarte pentru păcat ,vechiul „eu” care iubea păcatul a murit cu Cristos , păcatul este ca o prostituată care nu mai arată frumoasă , ea este criminala care l-a omorât pe Regele meu și pe mine . De aceea , credinciosul este mort pentru păcat , nu mai este dominat de atracția ei , păcatul –prostituata care l-a omorât pe prietenul meu , nu mă mai atrage , a devenit un dușman.

Viața mea cea nouă este acum în stăpânirea neprihănirii „El însuși a purtat păcatele noastre în trupul Său , pe lemn , pentru ca noi , fiind morți față de păcate , să trăim pentru dreptate ;(1Petru 2.24)Frumusețea Lui Cristos care m-a iubit și care s-a dat pentru mine , este dorința sufletului meu , iar frumusețea Lui este dreptatea perfectă . Porunca la care iubesc să mă supun este aceasta (și te invit să te alături mie) „dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu ca acei care sunteți vii din morți , iar membrele voastre dați-le lui Dumnezeu ca pe niște unelte ale dreptății .”(Romani 6:13)

31Cristos a suferit și a murit ...

Ca să murim față de Lege și să aducem roade pentru Dumnezeu

„De aceea, frații mei ,prin trupul lui Cristos și voi ați murit față de Lege , ca să puteți fi ai altuia , adică ai Aceluia care a fost înviat din morți , ca să aducem roade pentru Dumnezeu ”(Romani 7:4)

Atunci când Cristos a murit pentru noi , noi am murit împreună cu El ,Dumnezeu s-a uitat la noi , cei care credem ca fiind uniți cu Cristos . Moartea Lui pentru păcatul nostru a fost moartea noastră în El (vedeți capitolul anterior) Dar păcatul nu era singura realitate care l-a omorât pe Cristos și pe noi , ci așa a fost și Legea . Atunci când călcăm legea păcătuiind , Legea ne condamnă la moarte , iar dacă nu ar fi fost legea , nu ar fi fost nici pedeapsa „ și unde nu este lege , nu este încălcare de Lege” (Romani 4:15) . Dar „ Acum știm că orice spune Legea , o spune celor care sunt sub lege , ca.....toată lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu .”(Romanii 3:19) Nu era nici o scăpare din blestemul legii- era dreaptă iar noi eram vinovați . totuși era o singură cale de scăpare :cineva trebuie să plătească vina . Iar de aceasta a venit Isus : „Cristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii , făcându-se blestem pentru noi (căci este scris :Blestemat este oricine care atâră pe lemn”(Galateni 3:13)

De aceea , legea lui Dumnezeu nu ne poate condamna dacă suntem în Cristos , puterea ei de a ne conduce este „ruptă” de două ori . În primul rând , cererile legii au fost împlinite de Cristos în favoarea noastră , modul în care El a ținut legea – perfect – este trecut în contul nostru (vedeți capitolul 11) , iar în al doilea rând vina care o aducea legea a fost plătită cu sângele Lui Cristos .

De aceea Biblia ne învață atât de clar faptul că împăcarea noastră cu Dumnezeu nu se bazează pe ținerea Legii”De aceea prin faptele Legii nimeni nu va fi justificat înaintea Lui”(Romani 3.20) „știind că omul nu este justificat prin faptele Legii, ci prin credința în Isus Cristos”(Galateni 2:16). Nu există nici o speranță de a fi justificați înaintea Lui Dumnezeu prin ținerea Legii, singura speranță este sângele și neprihănirea Lui Cristos , care este a noastră doar prin credință .”De aceea noi credem că omul este socotit justificat prin credință, fără faptele Legii.” Atunci cum putem să fim plăcuți Lui Dumnezeu dacă suntem morți față de Legea Lui și ea nu ne mai stăpânește ?Oare nu este Legea expresia vocii Lui Dumnezeu cea bună plăcută și desăvârșită?(Romani 7:12) .Răspunsul biblic este că în loc de a aparține Legii , care cere și condamnă,acum aparținem Lui Cristos care cere și oferă. Mai înainte, neprihănirea era cerută de dinafară prin litere scrise în piatră .Dar acum, neprihănirea se ridică din interiorul nostru ca o dorință arzătoare în relația noastră cu Cristos.El este prezent și real, prin Duhul Său ne ajută în slăbiciunile noastre –o persoană vie a înlocuit o listă letală:.....”căci litera omoară , dar Duhul dă viață.”(2 Corinteni 3:6) (Vedeți de asemenea și capitolul 14).

În acest mod Biblia afirmă că noul fel de viață este aducerea de roade și nu ținerea Legii”De aceea ,frații mei,prin trupul Lui Cristos și voi ați murit față de Lege,ca să puteți fi ai altuia , adică ai Aceluia care a fost înviat din morți ca să aducem roade pentru Dumnezeu”(Rom 7:4) Am murit față de ținerea Legii, ca să putem trăi pentru a aduce roade .Roadele cresc în mod natural pe un copac , iar dacă copacul este bun, rodul va fi bun .Copacul în acest caz este o relație vie de iubire față de Cristos-pentru aceasta a murit El .Iar acum ne îndeamnă să venim:”Încrede-te în Mine !”Mori față de Lege , ca să poți purta roadele dragostei .

32Cristos a suferit și a murit ...

Ca să ne dea puterea de a trăi pentru Cristos și nu pentru noi înșine

„Și El a murit pentru toți , pentru ca aceia care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși , ci pentru Cel care a murit și a înviat pentru ei .”(2Corinteni 5 :15)

Pe mulți oameni îi pune în încurcătură faptul că Cristos a murit ca să îl înalțe pe Cristos- redus la esențe 2 Cor 5:15 spune că Cristos a murit pentru noi ca să putem trăi pentru El . Cu alte cuvinte El a murit pentru noi ca El să fie înălțat :direct spus, Cristos a murit pentru Cristos.

Ei bine , acest lucru este adevărat -și nu este un joc de cuvinte .Esența păcatului nostru este că am eșuat în a-L glorifica pe Dumnezeu , ceea ce include eșecul nostru de a-L glorifica pe fiul Său (Romani 3.23) Dar Cristos a murit ca să poarte acel păcat și să ne elibereze de el , a murit ca să poarte necinstea care am îngrămădit-o asupra Lui prin păcatele noastre.A murit ca să schimbe acest lucru , a murit pentru gloria Lui Cristos.

Motivul pentru care acest lucru debusolează pe mulți este că sună fără sens, și nu pare un lucru care să fie făcut cu plăcere.Se pare că întoarce suferințele Lui Cristos în exact opusul a ceea ce Biblia spune că sunt , anume actul suprem de dragoste. Dar de fapt suferințele Lui Cristos au și această însemnătate –Cristos a murit pentru gloria sa , iar moartea Sa pentru a-și arăta dragostea sunt nu numai ambele adevărate, dar și unul și același lucru.

Cristos este unic – nimeni nu poate să se comporte în acest fel și să numească aceasta dragoste .El este singurul om din univers care este Dumnezeu și de aceea în mod infinit de prețios.El este infinit de frumos în toate perfecțiunile Lui morale, infinit de înțelept și drept și bun și puternic:” El, care este oglindirea gloriei Lui și întipărirea Ființei Lui , și care ține toate lucrurile prin cuvântul puterii Lui,”...(Evrei 1:3) A-L vedea și a-L cunoaște este mai împlinitor decât tot ceea ce poate pământul să ofere.Cei care l-au cunoscut mai bine au vorbit în acest fel:

„Dar lucrurile, care pentru mine erau câștig,le-am socotit ca o pierdere , din pricina lui Cristos.

Ba mai mult ,toate lucrurile le privesc ca o pierdere , față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Cristos Isus ,Domnul meu ,pentru care le-am pierdut pe toate și le socotesc ca un gunoi , ca să câștig pe Cristos” (Filipeni 3:7-8)

„Cristos a murit ca noi să putem trăi pentru El” nu înseamnă „ca să-L ajutăm” . [Dumnezeu] „nici nu este slujit de mâini omenești ,ca și când ar avea nevoie de ceva”(Fapte 17:25) Și nici Cristos nu are nevoie :”Căci nici Fiul omului n-a venit să I se slujească ,ci să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.”(Marcu 10:45). Cristos nu a murit ca noi să îl ajutăm ci ca să îl putem vedea și să ne bucurăm de infinita valoare a Lui . El a murit ca să ne dezobișnuiască de plăceri otrăvitoare și ca să ne captiveze cu plăcerile frumuseții Lui . În acest mod noi suntem iubiți iar El este onorat, și acestea două nu sunt două scopuri ce concurează –ele sunt unul singur.

Isus a spus că trebuia să plece ca să trimită Duhul Său cel Sfânt, Mângâietorul (Ioan 16:7), apoi le-a spus ce va face Mângâietorul, când va veni:”El Mă va glorifica”(Ioan 16:14) . Cristos a murit și a înviat ca noi să îl putem vedea și să îl glorificăm , iar aceasta este cel mai mare „ajutor” din lume pe care îl putem face, aceasta este dragostea .

Cea mai dragă rugăciune care Isus a spus-o este aceasta „Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu , să fie împreună cu mine și acei pe care Mi i-ai dat Tu , ca ei să vadă gloria Mea” (Ioan 17:24). Pentru aceasta a murit Cristos , aceasta este suferința Lui în dragoste ca să ne dea bucurie eternă ,anume pe El Însuși .

33Cristos a suferit și a murit ...

Ca să facă din crucea Sa locul de pornire a laudelor noastre

„În ceea ce mă privește , departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Cristos,prin care lumea este crucificată față de mine și eu față de lume” (Galateni 6:14)

Aceasta se pare că e prea de tot –Să te lauzi numai cu crucea! Chiar așa ? Literalmente doar cu crucea? Chiar și Biblia vorbește despre alte lucruri cu care să poți să te lauzi... . Să ne bucurăm în speranța gloriei Lui Dumnezeu (Romani 5:2) , să ne bucurăm în necazuri (Romani 5:3), să ne lăudăm în slăbiciunile noastre (2Cor 12:9),să ne lăudăm cu poporul lui Dumnezeu (1Tes 2:19) . Oare ce înseamnă aici „departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea” ?

Aceasta înseamnă că toate celelalte laude ar trebui să fie tot legate de cruce –dacă ne lăudăm în speranța gloriei , acea laudă ar trebui să se facă doar în temeiul crucii Lui Cristos;dacă ne lăudăm cu poporul Lui Dumnezeu , acea laudă ar trebui să se facă tot în temeiul crucii Lui Cristos.A ne lăuda doar cu crucea înseamnă că doar crucea inițiază și aduce la împlinire orice altă laudă , iar fiecare laudă întemeiată trebuie să înalțe și să cinstească crucea .

De ce ? pentru că orice lucru bun – chiar și cele rele pe care Dumnezeu le-a făcut bune pentru noi – au fost făcute pentru noi prin crucea Lui Cristos.Separați de credința în Cristos , păcătoșii au parte doar de judecată . Ei bine , există multe lucruri plăcute de care au parte necredincioșii ,dar Biblia ne învață că aceste binecuvântări naturale ale vieții vor crește severitatea judecății Lui Dumnezeu în cele din urmă , dacă ele nu sunt primite cu mulțumire în baza suferințelor Lui Cristos (Romani 2:4-5)

De aceea , toate lucrurile de care ne bucurăm , ca oameni care ne încredem în Cristos , acele lucruri le datorăm morții Lui .Suferințele Sale au absorbit toată judecata pe care păcătoșii vinovați o meritau și prin acestea s-au obținut toate lucrurile bune de care păcătoși se bucură.De aceea toate laudele noastre în aceste lucruri trebuie să fie laude aduse de crucea lui Cristos – noi nu suntem pe atât de Crisocentrici și nu prețuim crucea așa cum ar trebui pentru că nu cumpănim adevărul cugetând la faptul că tot ceea ce este bun , și toate lucrurile rele pe care Dumnezeu le transformă în bine au fost cumpărate prin suferințele Lui Cristos .

Cum putem deveni focalizați pe cruce într-un mod așa de radical? Trebuie să fim treziți de adevărul că ,atunci când Cristos a murit pe cruce , noi am murit (vedeți capitolul 31). Atunci când această trezire s-a întâmplat apostolului Pavel ,el a spus : „lumea este crucificată față de mine și eu față de lume” (Galateni 6:14) Acesta este elementul cheie al laudelor cu crucea Lui Cristos.

Atunci când îți pui încrederea în Cristos, puterea atracției copleșitoare a lumii este frântă.Tu ești un cadavru față de lume, iar lumea este un cadavru față de tine ,sau ca să o spunem într-un mod pozitiv , tu ești „o creație nouă”(Galateni 6:15) .Ceea ce este vechea ta persoană a murit , iar noua ta persoană este vie , acea persoană a credinței în Cristos .Iar ceea ce marchează această credință este faptul că prețuiește pe

Cristos mai presus de toate lucrurile din lume , și puterea lumii care îți curta dragostea – a murit . A fi mort față de lume înseamnă că orice plăcere de aici este întemeiată ca fiind ea însăși o dovadă a răscumpărării prin sângele Lui Cristos și a dragostei sale , totodată și o ocazie de a ne lăuda cu crucea Lui Cristos.Atunci când inimile noastre aleargă către izvorul binecuvântărilor de la cruce ,nu vom alerga la deșertăciunea fericiților lumești , iar Cristos cel crucificat este totul pentru noi .

34Cristos a suferit și a murit ...

ca să ne dea puterea de a trăi prin credință în El

„Am fost crucificat cu Cristos ;și cu toate că trăiesc , nu mai trăiesc eu , ci Cristos trăiește în mine .Și viața pe care o trăiesc acum în trup , o trăiesc prin credința în Fiul Lui Dumnezeu , care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine” (Galateni 2 : 20)

Există un paradox explicit în acest verset „am fost crucificat” dar „trăiesc” . Ați putea spune : nu este paradoxal ci doar secvențial : prima dată am murit cu Cristos ; apoi am fost înviat cu El și acum trăiesc . Adevărat, dar ce părere aveți despre următoarele cuvinte care par și mai paradoxale : „nu mai trăiesc eu” dar totuși „trăiesc acum” ? Trăiesc sau nu trăiesc ? Paradoxurile nu sunt contradicții , ele doar sună a fi așa . Ceea ce Pavel vrea să spună este că era un „eu” care a murit și că există un „eu” diferit care trăiește acum .Aceasta înseamnă să devii creștin –un „eu” vechi moare , iar „o făptură ” nouă este creată sau „înviată”: „ Căci dacă este cineva în Cristos,este o făptură nouă”(2Cor 5:17). „măcar că eram morți în greșelile noastre , ne-a adus la viață împreună cu Cristosși ne-a înviat împreună”(Efeseni 2 :5-6) Scopul morții Lui Cristos a fost să ia vechiul „eu”al nostru cu El în mormânt și să îl sfârșească :” știind bine că omul nostru cel vechi a fost crucificat împreună cu El pentru ca trupul păcatului să poată fi nimicit , ca să nu mai fim robi care slujesc păcatului;”(Rom 6:6). Dacă ne încredem în Cristos atunci suntem uniți cu El, iar Dumnezeu consideră vechiul nostru „eu” ca murind cu Cristos. Scopul era învierea unei făpturi noi . Deci, cine este acea făptură nouă?Ce este diferit la aceste două „eu-ri”?Mai rămân eu același?Versetul de la începutul acestui capitol descrie noul eu în două feluri :unul este aproape inimaginabil iar celălalt ne este clar .

Prima dată ni se spune că noul eu sau noua făptură este Cristos trăind în mine : „nu mai trăiesc eu , ci Cristos trăiește în mine” . Înțeleg sensul acestora ca fiind noul „eu” definit de prezența și ajutorul Lui Cristos în permanentă – El ,care întotdeauna îmi dă viață din viața Lui , și mă întărește întotdeauna pentru ceea ce mă cheamă să înfăptuiesc.De aceea spune Biblia :”Pot totul în Cristos care mă întărește.”(Filipeni 4:13) ”Pentru aceasta lucrez și eu și mă lupt după lucrarea puterii Lui , care lucrează în mine cu putere”(Coloseni 1:29) Iar atunci când toate acestea se întâmplă , noul eu ,sau noua făptură spune :”Căci n-aș îndrăzni să vorbesc despre nici un lucru ,pe care să nu-l fi făcut Cristos prin mine” Acesta este modul în care Galateni 2:20 vorbește despre noul eu: locuit de Cristos,susținut de Cristos,întărit de Cristos –El a murit ca să aducă această schimbare , acesta este un creștin .

Cel de-al doilea fel în care ni se vorbește despre noul eu este că trăiește încrezându-se în Cristos clipă de clipă : „Și viața pe care o trăiesc acum în trup , o trăiesc prin credința în Fiul Lui Dumnezeu , care m-a iubit și S-a dat pe Sine însuși pentru mine” Fără această cea de-a doua descriere a noului eu s-ar putea să ne întrebăm care este partea noastră în experimentarea ajutorului zilnic al lui Cristos , dar acum avem

răspunsul :credința .

De partea divină , Cristos locuiește în noi și ne împuternicește să trăim în felul în care El ne învață să trăim – acesata este lucrarea Lui .

De partea noastră , este experimentarea trăirii încrezându-ne în prezența și ajutorul Său clipă de clipă .Dovada că El va fi cu noi și că ne va ajuta la aceasta, este faptul că a suferit și a murit ca această trăire a noastră să fie posibilă .

35Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a da căsătoriei însemnătatea cea mai adâncă

„Soților ,iubiți-vă soțiile , după cum și Cristos a iubit Biserica și S-a dat pe Sine Însuși pentru ea”
(Efeseni 5:25)

Viziunea lui Dumnezeu pentru căsătorie în Biblie zugrăvește soțul care își iubește soția în felul în care Cristos își iubește poporul , iar felul în care soția răspunde soțului este felul în care poporul Lui Cristos trebuie să răspundă Lui. Această imagine a fost în mintea Lui Dumnezeu atunci când l-a trimis pe Cristos în lume –El a venit pentru mireasa Sa și a murit pentru ea ca să arate felul în care trebuie să fie căsătoria . Ei bine, nu trebuie să înțelegem analogia ca fiind necesar pentru soți să sufere din cauza nevestelor –este adevărat , aceasta s-a întâmplat Lui Isus , într-un sens .El a suferit ca să își aducă la viață un popor al său – o mireasă – , și chiar acești oameni care au fost printre cei ce l-au provocat suferințele.Multă din tristețea Sa a fost și din cauză că ucenicii Lui l-au abandonat (Matei 26:56) , iar punctul principal al analogiei este felul în care Isus i-a iubit pînă la moarte și nu i-a alungat .

Ideea Lui Dumnezeu pentru căsătorie a precedat uniunea dintre Adam și Eva și venirea Lui Cristos –știm aceasta pentru că atunci când apostolul Lui Cristos a explicat misterul căsătoriei aduce în atenție începutul Bibliei și citează din Geneza 2:24 : „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de soția sa ;și ei vor deveni un singur trup” Apoi în următoarele versete interpretează ceea ce a spus:”Misterul acesta este mare ,dar vorbesc despre Cristos și despre Biserică.(Efeseni 5:31-32)

Aceasta înseamnă că în mintea Lui Dumnezeu căsătoria era proiectată ca să afișeze relaționarea Lui Cristos cu poporul Său .Motivul pentru care căsătoria este numită un mister este că această țintă a căsătoriei nu era descoperită înaintea venirii Lui Cristos – acum vedem căsătoria ca fiind destinată a face mai vizibilă dragostea Lui Cristos pentru poporul Său în lume .

Din moment ce aceasta era în mintea Lui Dumnezeu de la început , era de asemenea în mintea lui Cristos atunci când a înfruntat moartea – știa că printre multele efecte ale morții sale era și acesta: pentru a da căsătoriei însemnătatea cea mai adâncă și pentru a face această însemnătate clară .Toate suferințele sale aveau scopul de a fi un mesaj, în mod special pentru soți :în acest mod trebuie fiecare soț să își iubească soția .

Cu toate că Dumnezeu nu a plănit de la început căsătoriile să fie mizerabile , multe sunt- aceasta este ceea ce face păcatul – ne determină să ne comportăm rău unii cu ceilalți .Cristos a suferit și a murit să schimbe aceasta – și soțiile au o responsabilitate în această schimbare, dar Cristos dă o responsabilitate specială bărbaților .De aceea Biblia spune : „Soților ,iubiți-vă soțiile , după cum și Cristos a iubit Biserica și

S-a dat pe Sine Însuși pentru ea" (Efeseni 5:25)

Soții nu sunt Cristos , dar sunt chemați să se asemene cu El , iar scopul exact al asemănării este felul în care soțul este gata să sufere pentru binele soției sale fără să o amenințe sau să o abuzeze. Aceasta include suferința pentru a o proteja de orice forțe exterioare care ar fi posibil vătămătoare ,de asemenea suferirea dezamăgirilor sau chiar și a abuzurilor din partea ei . Acest fel de dragoste este posibil deoarece Cristos a murit și pentru soți , și pentru soții , iar păcatele lor sunt iertate, așa că nu mai trebuie nici unul dintre ei să sufere pentru vreun păcat .Acea suferință a fost purtată de Cristos, și acum ca doi păcătoși iertați putem întoarce binele pentru rău .

36Cristos a suferit și a murit ...

Ca să-și creeze un popor pasionat pentru fapte bune

„care s-a dat pe Sine Însuși pentru noi , ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-și curățească un popor care să fie al Lui , plin de râvnă pentru fapte bune.”(Tit 2:14)

Inima creștinătății este adevărul că suntem iertați și acceptați de Dumnezeu , nu pentru că am făcut fapte bune ci pentru ca să ne facă plini de râvnă și capabili de a le face .Biblia spune : ...”Dumnezeu ,care ne-a mântuit....nu după faptele noastre ,”(1Timotei 1:9) -faptele bune nu sunt temelia acceptării noastre ci roadele ei . cristos a suferit și a murit nu pentru că noi I-am prezentat fapte bune , ci a murit „să-și curățească un popor care să fie al Lui , plin de râvnă pentru fapte bune.” (Tit 2:14)

Acesta este înțeleșul harului . Nu putem să obținem o îndreptățire înaintea Lui Dumnezeu din faptele noastre bune – trebuie să fie un dar fără de plată .Iar noi putem să îl primim doar prin credință , prețuindu-l ca fiind cea mai mare comoară a noastră .De aceea spune Biblia : „Căci prin har ați fost mântuiți , prin credință .Și aceasta nu vine de la voi , ci este darul Lui Dumnezeu.Nu prin fapte , ca să nu se laude nimeni”(Efeseni 2:8-9) Cristos a suferit și a murit ca faptele bune să fie efectul ,și nu cauza acceptării noastre – deloc surprinzător următoarea propoziție spune :„căci noi suntem lucrarea Lui , creați în Cristos Isus ,pentru fapte bune , pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte , ca să umblăm în ele.” (Efeseni 2:10) Aceasta înseamnă că suntem mântuiți pentru a face fapte bune și nu prin fapte bune , iar scopul lui Cristos nu este simpla abilitate de a le face ,dar pasiune pentru a le face .De aceea Biblia folosește cuvântul „râvnă”- Cristos a murit ca să ne facă plini de râvnă pentru fapte bune – râvna înseamnă pasiune. Cristos nu a murit ca să aducă pur și simplu posibilitatea facerii de fapte bune sau să fie Cel care urmărește acuzând inimi împărțite – a murit să producă în noi o pasiune pentru fapte bune.

Puritatea creștinească nu este simpla evitare a răului ci urmărirea binelui.

Există mai multe motive pentru care Isus a plătit infinitul preț ca să producă pasiunea noastră pentru fapte bune –motivul principal îl avem în aceste cuvinte: „Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor , ca ei să vadă faptele voastre bune și să glorifice pe Tatăl vostru care este în ceruri”(Matei 5:16) .

Dumnezeu este arătat glorios prin faptele bune ale creștinilor –pentru acea glorie Cristos a suferit și a murit

Atunci când iertarea și acceptarea Lui Dumnezeu ne-a eliberat de frică și mândrie și lăcomie , suntem umpluți de o râvnă de a iubi pe alții în felul în care am fost iubiți ;ne riscăm viețile și posesiunile din moment

ce suntem în siguranța lui Cristos. Atunci când îi iubim pe alții în acest mod, , comportamentul nostru este contrar egoismului omenescului de a ne auto-aprecia . Atenția este atrasă în acest mod către Comoara noastră ce ne transformă viețile și Siguranța noastră – Dumnezeu .

Și ce sunt aceste „fapte bune”? Fără să limiteze scopul lor , Biblia dă înțelesul de ajutorare a oamenilor în nevoi urgente , în mod special a acelor ce posedă puțin și suferă cel mai mult.De exemplu Biblia spune :”Și ai noștri să învețe să facă fapte bune pentru cele necesare,”... (Tit 3:14) Cristos a murit ca să ne facă acest fel de oameni :pasionați de a ajuta pe cei săraci și pe cei care sunt distruși .

Este cel mai bun mod de viață , indiferent de ce ne-ar costa în această lume :ei beneficiază de ajutor, noi avem bucurie iar Dumnezeu este glorificat .

37Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a ne chema să-I urmăm exemplul de smerenie și iubire costisitoare

„Căci este un har , dacă cineva ,pentru conștiința lui față de Dumnezeu ,îndură întristare ,suferind pe nedreptCăci la aceasta ați fost chemați ,finndcă și Cristos a suferit pentru voi ,lăsându-vă un exemplu ,ca să călcați pe urmele Lui” (1Petru2:19,21)

„Uitați-vă deci bine la Cel care a suferit din partea păcătoșilor o împotrivre așa de mare față de Sine, ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre .Voi nu v-ați împotrivit încă până la sânge ,luptând împotriva păcatului.”(Evrei 12 :3-4)

„Să aveți în voi gândul acesta ,care era și în Cristos Isus :Care, măcar că avea chipul Lui Dumnezeu , totuși n-a socotit ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu , ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat chip de rob , facându-Se asemenea oamenilor . Și la înfățișare fiind găsit ca un om , S-a umilit și S-a făcut ascultător până la moarte ,și încă moarte de cruce”(Filipeni 2 :5-8)

Imitația nu este mântuire , dar mântuirea aduce imitație . Cristos nu ne este dat în primul rând ca model , ci ca Salvator –în experiența credinciosului , mai întâi intervine iertarea , iar apoi urmarea modelului (imitarea).În experiența lui Cristos cele două se întâmplă împreună: aceeași suferință care ne iartă păcatele ne și oferă modelul de dragoste.

De fapt, doar atunci cand experimentăm iertarea lui Cristos, El poate deveni un model pentru noi- aceasta sună greșit pentru suferințele Lui – sunt unice și nu pot fi imitate. Nimeni altul decât Fiul lui Dumnezeu a putut suferi pentru noi, așa cum a suferit Cristos. A purtat păcatele noastre într-un mod în care nimeni altul nu poate. A fost Cel ce s-a substituit suferințelor noastre și noi nu vom putea face aceasta din nou. A fost o dată pentru totdeauna, Cel Neprihănit pentru cel fărădelege . Suferința divină îndeplinită în locul păcătoșilor este imposibil de imitat.

Oricum, această suferință unică, după iertarea și justificarea păcătoșilor, îi transformă în oameni care se comportă ca Isus, nu ca El în ispășirea păcatelor, dar ca El în dragoste. Ca El în suferință, făcând bine celorlalți. . Ca El în faptul că nu întorcea rău pentru rău. Ca El în smerenie și blândețe. Ca El în răbdarea suferinței. Ca El în servitudine. Isus a suferit pentru noi în mod unic, ca noi să putem suferi cu El în cauza dragostei.

Apostolul lui Cristos, Pavel spunea ca ambiția sa era ca mai întâi să împărtășească neprihănirea lui Cristos prin credință iar apoi sa împărtășească suferințele Sale în lucrare: „Și să fiu găsit în El ,nu având dreptatea

mea , care este din Lege , ci pe aceea care este prin credința în Cristos,....ca să-L cunosc pe El și....părtășia suferințelor Lui , și să fiu făcut asemenea morții Lui”. Justificarea face posibilă și precede imitarea – suferințele Lui Cristos pentru justificare fac posibile suferințele noastre pentru proclamare (mărturie). Dar suferințele noastre pentru alții nu îndepărtează mânia Lui Dumnezeu – arată valoarea îndepărtării mâniei Lui Dumnezeu prin suferința lui Cristos și îndreaptă privirile oamenilor către El .

Atunci când Biblia ne cheamă să :,, rabd totul de dragul celor aleși , pentru ca și ei să capete mântuirea care este în Cristos Isus (2Timotei 2;10) , aceasta înseamnă că felul în care noi îl imităm pe Cristos îi îndreaptă pe oameni către El , Singurul Mântuitor. Suferințele noastre sunt cruciale , dar numai ale Lui Cristos mântuiesc , așadar, haideți să imităm dragostea Sa , și nu să încercăm să –I luăm locul.

38Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a crea o ceată de ucenici crucificați

...„Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi ,și să Mă urmeze”

(Luca 9:23)

„Și cine nu-și ia crucea și nu vine după Mine ,nu este vrednic de Mine” (Matei 10:38)

Cristos a murit ca să –și facă tovarăși pe drumul către Calvar – acesta este numele dealului unde El a fost crucificat .Știa că drumurile vieții Lui îl vor aduce aici în cele din urmă , de fapt „El și-a îndreptat hotărât fața , ca să meargă la Ierusalim;”(Luca 9:51) Nimic nu L-a împiedecat de a-și duce misiunea la capăt până la moarte , cu toate că știa unde și când trebuia să se întâmple .Atunci când cineva L-a avertizat , pe drumul către Ierusalim ,că era în pericol din cauza regelui Irod , nu a luat în seamă ideea că acel rege ar putea strica planul Lui Dumnezeu: – duceți-vă ,și spuneți vulpii aceleia :”iată Eu scot demonii și fac vindecări , astăzi și mâine ,iar a treia zi voi sfârși”- (Luca 13:32) Toate lucrurile mergeau conform planului , iar atunci când a venit sfârșitul și gloata L-a arestat în noaptea dinainte să moară , El le-a spus:”Dar toate acestea s-au întâmplat ca să se împlinescă Scripturile profeților.” (Matei 26:56)

Într-un sens , drumul Calvarului este locul unde toată lumea Îl întâlnește pe Isus .Este adevărat că El deja a parcurs drumul, a murit și a înviat iar acum domnește în ceruri până când va veni din nou , dar când Cristos se întâlnește cu o persoană în zilele noastre , aceasta se întâmplă întotdeauna pe drumul de la Calvar – pe drumul către cruce. De fiecare dată când întâlnește pe cineva pe drumul de la Calvar spune: ...„Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi ,și să Mă urmeze” (Luca 9:23) Atunci când Cristos s-a dus la cruce , scopul Lui era să cheme o ceată măreață de ucenici după El . Motivul pentru aceasta nu este că Isus trebuie să moară din nou azi , dar că noi trebuie să facem asta .Atunci când ne cere să ne luăm crucea ,ne invită să murim –crucea era un loc pentru execuții oribile . Era de negândit în zilele Lui Isus să porți o cruce ca piesă de bijuterie , era ca și cum am purta acum un scaun electric în miniatură sau un ștreang . Cuvintele sale trebuie să fi avut un efect terifiant : „Și cine nu-și ia crucea și nu vine după Mine ,nu este vrednic de Mine” (Matei 10:38)

Și azi cuvintele au un efect sobru – ele înseamnă cel puțin că atunci când îl urmez pe Isus ca Salvatorul și Domnul meu , vechiul auto –motivator , auto-preocupat eu trebuie să fie crucificat. Trebuie în fiecare zi să

mă recunosc mort față de păcat și viu pentru Dumnezeu – aceasta este calea vieții :”Tot așa și voi ,socotiți-vă a fi morți față de păcat , dar vii pentru Dumnezeu în Cristos Isus , Domnul nostru.”(Romani 6:11)

Dar tovarășia pe drumul Calvarului înseamnă mai mult , înseamnă că Isus a murit ca noi să vrem a purta rușinea Lui :„de aceea și Isus a suferit dincolo de poartă.Să ieșim deci la El afară din tabără și să suferim batjocura Lui.”(Evrei 12:13) Nu numai batjocura , ci dacă trebuie chiar și martirajul- Biblia zugrăvește pe câțiva dintre urmașii Lui Cristos în acest fel :„Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor ,și nu și-au iubit viața chiar până la moarte”(Apocalipsa 12:11) Așadar , Mielul Lui Dumnezeu și-a vărsat sângele ca noi să putem înfrânge diavolul încrezându-ne în sângele Domnului și vărsându-l pe al nostru . Isus ne cheamă pe drumul Calvarului – e o viață grea ,dar bună .Vino!

39Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a ne elibera din sclavia fricii de moarte

„Astfel deci , deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii ,tot așa și El Însuși a fost părtaș la ele ,pentru ca , prin moarte,să nimicească pe cel care are puterea morții ,adică pe Diavolul ,și să elibereze pe toți aceia care,prin frica morții , erau supuși robiei toată viața lor.” (Evrei 2:14,15)

Isus îl numește pe Satan criminalul :”El de la început a fost un ucigaș și nu stă în adevăr , pentru că în el nu este adevăr:Ori de câte ori spune o minciună , vorbește din ale lui ,căci este un mincinos și tatăl minciunii.”(Ioan 8:44) Dar interesul lui nu este uciderea ci mai degrabă să condamne, de fapt preferă ca cei ce îl urmează să trăiască vieți lungi și fericite – ca să batjocorească sfinții care suferă și să ascundă ororile iadului .

Puterea lui de a condamna oamenii nu stă în el însuși , ci în păcatele pe care le inspiră și în minciunile pe care le spune –singurul lucru care poate condamna pe oricine este păcatul.Vrăjile, incantațiile, voodoo ,ședințele de spiritism, blestemele, magia neagră, aparițiile,vocile – nici una dintre acestea nu aruncă pe nimeni în iad.Sunt pur și simplu clopotele și fluierul diavolului -singura armă letală pe care o are este puterea să ne dezamăgească. Minciuna lui de căpătâi este că mândria este mai de dorit decât înălțarea lui Cristos iar păcatul preferabil sfințeniei.Dacă această armă ar fi luată din mâna lui , nu ar mai avea puterea morții eterne .

Aceasta a venit Cristos să facă – să ia arma din mâinile lui Satan.Pentru aceasta ,a luat păcatele noastre asupra Lui și a suferit pentru ele , iar atunci când a ceasta s-a întâmplat, ele nu mai foloseau la nimic diavolului ca să ne distrugă.Poate să facă din noi obiectul zeflemei lui ? Da. Poate să-și bată joc de noi? Da. Dar să ne condamne ? NU ! Cristos a purtat blestemul în locul nostru .Cât de mult ar încerca , Satan nu poate să ne distrugă , mânia Lui Dumnezeu este îndepărtată , mila Sa este scutul nostru .Iar Satan nu poate să reușească împotriva noastră.

Pentru a împlini această mântuire ,a trebuit să ia chip de om , pentru că fără acesta nu putea să experimenteze moartea .Și numai moartea Fiului Lui Dumnezeu putea să –l distrugă pe acel ce avea puterea morții . Așa se face că Biblia spune : „Astfel deci , deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii”[= au avut o natură umană] „ tot așa și El Însuși a fost părtaș la ele” [a luat formă de om] „,pentru ca , prin moarte,să nimicească pe cel care are puterea morții ,adică pe Diavolul ,”(Evrei 2:14) .

Atunci când Cristos a murit pentru păcate , El a luat de la diavol singura lui armă letală :păcatul neiertat . Eliberarea de sub jugul fricii a fost scopul LuiCristos când a făcut aceasta , murind a eliberat „pe toți aceia care,prin frica morții , erau supuși robiei toată viața lor.” (Evrei 2:14,)” Frica de moarte înrobește , ne face timizi și reduși, fără putere .Isus a murit să ne elibereze -atunci când frica de moarte este distrusă de actul dragostei care se jertfește, robia apărării personale este abolită .Suntem eliberați ca să iubim cum a iubit Cristos, chiar cu prețul vieților noastre.

Diavolul poate că va omorî trupul nostru ,dar nu mai poate să ne omoare sufletul – acesta este în siguranță în Cristos.Iar pînă și trupul nostru muritor va fi înviat într-o bună zi”Dar dacă Duhul Celui care L-a înviat pe Isus din morți locuiește în voi ,El ,Cel care L-a înviat pe Cristos din morți ,va da viață și trupurilor voastre muritoare prin Duhul Său care locuiește în voi”(Romani 8:11) Noi , putem spune că suntem cei mai liberi dintre toți oamenii , iar Biblia nu face nici o greșeală în ceea ce privește scopul libertății : „Fraților, voi ați fost chemați la libertate ;numai să nu faceți din libertate o ocazie ca să trăiți pentru carne, ci slujiți-vă unii altora în dragoste”(Galateni 5:13)

40Cristos a suferit și a murit ...

ca să putem fi cu El imediat după moarte

„...Isus Cristos, care a murit pentru noi ,pentru ca ,fie că veghem, fie că dormim, să trăim împreună cu El.”(1Tes 5:10)

„Căci pentru mine a trăi este Cristos și a muri este câștig...Căci sunt strâns din două părți :am dorința să mă mut și să fiu împreună cu Cristos ,căci ar fi cu mult mai bine,”(Filipeni 1:21,23)

„Da, suntem plini de încredere și ne place mult mai mult să părăsim trupul acesta și să fim acasă cu Domnul.”(2Corinteni 5:8)

Biblia nu vede trupurile noastre ca fiind rele, Creștinătatea nu este asemenea cu unele religii antice grecești care tratau trupul ca pe o povară de care scăpai cu bucurie .Nu, moartea este un inamic , atunci când trupurile noastre mor, noi pierdem ceva prețios.Cristos nu este împotriva trupului, ci mai degrabă pentru ,iar Biblia este clară în ceea ce privește aceasta: „Dar trupul nu este pentru adulter,ci pentru Domnul;și Domnul pentru trup”(1 Cor 6:13)Ce declarație minunată- Domnul este pentru trup!

Dar nu trebuie să mergem într-atât de departe încât să spunem că fără de trup nu putem avea viață și conștiințiozitate – Biblia nu ne învață așa.Cristos a murit nu numai să răscumpere trupul dar de asemenea pentru a lega sufletul atât de strâns de El încât , chiar și fără de trup , noi suntem cu El . Acesta este o mângâiere imensă în viață și moarte, iar Cristos a murit ca noi să ne putem bucura de această speranță. Pe de o parte ,Biblia vorbește despre pierderea trupului prin moarte ca un fel de dezbrăcare a sufletului „Căci noi care suntem în cortul acesta [= trupul]suspinăm ...nu că dorim să fim dezbrăcați de trupul acesta ,ci să fim îmbrăcați cu trupul celălalt peste acesta ,astfel încât ce este muritor să fie înghițit de viață”(2Cor 5:4) Cu alte cuvinte ne – am muta de aici direct în trupul înviat , fără de timpul dintre aceste perioade care îl petrec trupurile noastre în mormânt.Aceasta se va întâmpla acelora în viață atunci când Cristos se va reîntoarce din ceruri .

Dar pe de altă parte ,Biblia sărbătorește perioada de timp dintre moarte și înviere , atunci când sufletele

noastre sunt în ceruri și trupurile ne sunt în mormânt. Aceasta nu este gloria finală , dar este o perioadă glorioasă .Și citim: „...a trăi este Cristos și a muri este câștig”(Filipeni 1:21) Câștig! Da, pierderea trupului pentru un timp – într-un sens – „dezbrăcat” dar mai mult decât orice altceva, „câștig”. De ce? Din cauză că pentru un creștin , moartea înseamnă să meargă acasă, la Cristos. Așa cum spune apostolul Pavel: „am dorința să mă mut și să fiu împreună cu Cristos ,căci ar fi cu mult mai bine,”(Filipeni 1: 23b)

Cu mult mai bine , dar nu încă cel mai bine în toate sensurile . Cel mai bine va fi atunci când trupul va fi înviat în sănătate și glorie .Și totuși ,”cu mult mai bine,” vom fi cu Cristos într-un mod cu mult mai personal, mai „acasă”.Așa au spus primii creștini: ..ne place mult mai mult să părăsim trupul acesta și să fim acasă cu Domnul.”(2Corinteni 5:8) Acei dintre noi care credem în Cristos nu dispărem din existență atunci când murim , nu mergem într-un fel de „adormire a sufletului” , mergem să fim cu Cristos, și asta e cu mult mai bine .Este „câștig”.

Acesta este unul dintre mărețele motive pentru care a murit Cristos : „...Isus Cristos,care a murit pentru noi ,pentru ca ,fie că veghem,fie că dormim,să trăim împreună cu El.”(1Tes 5:10)

Ca și adormit, trupul nostru stă întins în mormânt, dar noi trăim cu Cristos în ceruri, iar aceasta nu este speranța noastră finală –într-o zi și trupul ne va fi înviat.Dar până atunci, a fi cu Cristos este o comoară de dincolo de cuvinte .

41Cristos a suferit și a murit ...

Ca să facă sigură învierea noastră din morți

„ Căci dacă am fost uniți cu El printr-o moarte asemănătoare cu a Lui ,vom fi uniți cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui”(Romani 6:5)

„Dar dacă Duhul Celui care L-a înviat pe Isus din morți locuiește în voi , El, Cel care L-a înviat pe Cristos din morți ,va da viață și trupurilor voastre muritoare prin Duhul Său care locuiește în voi”(Romani 8:11)

„Adevărat este cuvântul acesta: dacă am murit împreună cu El ,vom și trăi împreună cu El;”(2Tim 2:11)

Ca o ilustrație,putem afirma de spre cheile morții că „au fost agățate” în interiorul mormântului Lui Cristos. Din exterior, Cristos a putut să facă foarte multe minuni , inclusiv învierea unei fete de 12 ani și a altor doi bărbați din morți – pentru ca ei să moară apoi din nou .(Marcu 5:41; Luca 7:14; Ioan 11:43-44) .Dacă ar fi fost cineva care să fie înviați din morți și care să nu mai moară din nou , ar fi trebuit Cristos să moară pentru ei , să intre în mormânt , să ia cheile și să descuie porțile morți din interior.

Învierea Lui Isus este darul Lui Dumnezeu și dovada că moartea Sa a avut succes pe deplin în ștergerea păcatelor poporului Său și în îndepărtarea mâniei Lui Dumnezeu .Aceasta se poate vedea și în cuvântul „de aceea”. În Filipeni 2:8-9 vedem cum : „...S-a umilit și s-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.De aceea , și Dumnezeu L-a înălțat , și i-a dat un nume mai presus de orice nume,...” de la cruce Fiul Lui Dumnezeu a strigat „S-a sfârșit!” (Ioan 19:30) Iar în ceea ce înseamnă învierea ,Dumnezeu Tatăl a spus”Cu adevărat s-a terminat!” – marea lucrare de plată pentru păcatele noastre și prin care ni se dă neprihănirea și de satisfacere a dreptății Lui Dumnezeu a,fost terminată în moartea Lui Cristos.

Apoi , în mormânt, a avut dreptul și puterea de a lua cheile morții și să deschidă ușa pentru toți cei ce vin la

El prin credință . Dacă a fost făcută plata pentru păcat ,și neprihănirea este dată , și dacă dreptatea este satisfăcută , nimic nu poate să țină în mormânt pe Cristos sau pe poporul Său . De aceea Isus strigă : „...Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor.Și Eu țin cheile morții și ale Locuinței Morților”(Apocalipsa 1:18)

Adevărul că a aparține Lui Isus înseamnă învierea noastră din morți cu El este răsunător în Biblie: „ Căci dacă am fost uniți cu El printr-o moarte asemănătoare cu a Lui ,vom fi uniți cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui”(Romani 6:5) „ Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat din nou ,credem și că Dumnezeu va aduce cu El pe cei care au adormit în Isus”(1Tesalonicieni 4:14) „Și Dumnezeu a înviat pe Domnul ,și ne va învia și pe noi prin puterea Sa”(1 Corinteni 6:14)

Haideți să vedem legătura dintre moartea Lui Cristos și învierea noastră : „Boldul morții este păcatul și puterea păcatului este Legea.”(1 Cor 15:56) Aceasta că totjiam păcătuit , iar Legea condamnă păcătoșii la moarte veșnică . Apoi textul continuă : „Dar mulțumiri fie aduse Lui Dumnezeu care ne dă biruința”(versetul 57) Cu alte cuvinte , cererile legi sunt împlinite de viața și moartea Lui Isus , în consecință păcatele sunt iertate și boldul păcatului este îndepărtat.În consecință , cei care cred în Cristos nu vor fi condamnați la moarte veșnică , dar „...morții vor învia nesupuși putreziriiatunci se va împlini cuântul care este scris :moartea a fost înghițită de biruință.”

(1 Corinteni 15:52, 54) Uimiți-vă și veniți la Cristos.El vă invită :“Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi, murit, va trăi”(Ioan 11:25)

42Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a lăsa fără putere domniile și stăpânirile

„...ștergând înscrisul cerințelor care stătea împotriva noastră ,care era împotriva noastră .Și l-a dat la o parte ,pironindu-l pe cruce .Dezbrăcând domniile și stăpânirile , le-a făcut de rușine înaintea lumii ,ieșind biruitor asupra lor prin cruce”.(Coloseni 2:14-15)

„...De aceea a S-a arătat Fiul Lui Dumnezeu ,ca să nimicească lucrările Diavolului”(1 Ioan 3:8)

În Biblie „domniile și stăpânirile” pot să facă referință la guvernele omenești .Dar atunci când citim că pe cruce Cristos „Dezbrăcând domniile și stăpânirile , le-a făcut de rușine înaintea lumii” și că a ieșit „biruitor asupra lor prin cruce” ar trebui să ne gândim la puterile demonice care chinuiesc lumea . Una dintre cele mai clare afirmații despre acestea este făcută în Efeseni 6:12 . Ea spune de spre creștini :“Căci noi nu luptăm împotriva sângelui și a cărnii , ci împotriva căpeteniilor ,împotriva domniilor ,împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac , împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.”

De trei ori Satan este numit „stăpânitorul acestei lumi” .Câteva ceasuri înainte ca Isus să moară , El a spus:“ Acum are loc judecata acestei lumi, acum stăpânitorul acestei lumi va fi aruncat afară.”(Ioan 12:31)

Moartea lui Isus a fost înfrângerea decisivă a „stăpânitorului acestei lumi”- diavolul .Și când iese Satan, ies și îngerii lui decăzuți , așa că toți au parte de lovitura decisivă , de înfrângerea lor prin moartea Lui Cristos. Nu că ar fi scoși din existență , ci și acum noi ne mai luptăm cu ei , dar ei sunt un adversar învins .Știm că avem victoria finală, așa cum un balaur uriaș ar avea capul tăiat iar acum se zvârcolește până va rămâne fără sânge ca să moară –bătălia este câștigată. Dar totuși trebuie să fim atenți la ce stricăciuni ar putea încă face.

Prin moartea Lui Cristos : „Ștergând înscrisul cerințelor care stătea împotriva noastră ,care era împotriva noastră .Și l-a dat la o parte ,pironindu-l pe cruce .(Coloseni 2:14 vedeți și capitolul 7) În acest fel , El „Dezbrăcând domniile și stăpânirile , le-a făcut de rușine înaintea lumii ,ieșind biruitor asupra lor prin cruce”.(Coloseni 2: 15) Cu alte cuvinte, dacă legea Lui Dumnezeu nu ne mai condamnă , din cauză că Cristos a șters înscrisul cerințelor care stătea împotriva noastră , Satan nu mai are temeii în a ne acuza . Înainte de Cristos , lucrarea de acuzare a poporului Lui Dumnezeu era opera de căpătâi a diavolului .Chiar cuvântul „Satan” înseamnă „adversar” sau „acuzator”. Dar ascultați ceea ce s-a întâmplat atunci când Cristos a murit –acestea sunt cuvintele apostolului Ioan: „Și în cer am auzit un glas puternic zicând :Acum a venit mântuirea ,puterea și împărăția Dumnezeului nostru și autoritatea Cristosului Său ,pentru că acuzatorul fraților noștri , care zi și noapte îi acuza înaintea Dumnezeului nostru ,a fost aruncat jos.”(Apocalipsa 12:11) Aceasta este înfrângerea și dezbrăcarea domniilor și stăpânilor.

Acum , în Cristos, nici o acuzație nu mai poate sta împotriva poporului Său : „Cine va aduce acuzație împotriva aleșilor Lui Dumnezeu? Dumnezeu este Cel care justifică.”(Romani 8:33) Nici un om și nici Satan nu mai poate face vreun capătâi de acuzare –cazul este închis din punct de vedere al Legii, iar Cristos este neprihănirea noastră.Acuzatorul nostru este dezbrăcat de puterea lui , iar dacă încearcă să vorbească în tribunalul cerului , rușinea îi va acoperi fața .

Vai , cât de liberi și plini de curaj ar trebui să fim în această lume căutând să-L slujim pe Cristos și să iubim oamenii.Acum dar , nu mai este nici o condamnare pentru cei ce sunt în Cristos, așa că haideți să ne întoarcem de la ispitele diavolului .Promisiunile lui sunt minciuni, iar el este dezbrăcat de putere.

43Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a dezlănțui puterea Lui Dumnezeu în Evanghelie

„Fiindcă predicarea crucii este o nebunie pentru cei care pier ,dar pentru noi , care suntem mântuiți , este puterea Lui Dumnezeu.”(1 Cor 1:18)

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia Lui Cristos ;fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede ; întâi a iudeului , și apoi a grecului.” (Romani 1:16)

Evanghelie înseamnă „veste bună” – și este veste înainte de teologie.Vestea, sau știrea este atunci când se raportează că s-a întâmplat ceva semnificativ , sau important.Ei bine , vestea bună este anunțul că s-a întâmplat ceva ce îi va face pe oameni bucuroși.Evanghelia este cea mai bună veste , pentru că ceea ce raportează ea face oamenii fericiți o veșnicie.

Ceea ce raportează Evanghelia este moartea și învierea Lui Cristos , iar apostolul Pavel face clară calitatea de veste a Evangheliei: „ Vă fac cunoscut, fraților,Evanghelia pe care v-am predicat-o , pe care ați și primit-o, în care și stați ,și prin care sunteți mântuiți , dacă țineți minte ce v-am predicat;altfel, degeaba ați crezut.Căci v-am învățat înainte de toate ceea ce am primit și eu: că Cristos a murit pentru păcatele noastre , după Scripturi;că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scripturi;și că S-a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece.După aceea ,S-a arătat la peste cinci sute de frați deodată ,dintre care cei mai mulți sunt încă în viață, iar unii au adormit.După ei toți,ca unei stârpituri, mi s-a arătat și mie. (1 Corinteni15:1-7)

Inima Evangheliei este faptul că „Cristos a murit pentru păcatele noastre..... a fost îngropat..... că a înviat... S-a arătat la peste cinci sute de frați deodată” Spune despre acești oameni că sunt în viață arătând cât de faptică este Evanghelia -voia să arate că cititorii lui ar putea găsi martori pe care să-i întrebe – Evanghelia este o veste despre fapte reale, și acestea se puteau încerca.Existau martori pentru moartea, îngroparea și viața de după învierea Lui Isus.

Tragedia este că ,pentru mulți , această veste bună pare o nebunie – Pavel a spus : „Fiindcă predicarea crucii este o nebunie pentru cei care pier”(1 Cor 1:18) , iar aceasta este puterea pentru care Cristos a murit ca să o dezlege. „ Evanghelia Lui Cristos..... este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede ;”(Romani 1:16)

Oare de ce nu este văzută moartea Lui Cristos cea o veste bună, deloc? Ar trebui să o vedem pe atât de bună pe cât de adevărată ca să o putem crede . Așa că apare întrebarea :”de ce unii o văd atât bună cât și adevărată , iar alții nu ?” Unul dintre răspunsuri ne este dat în 2 Cor 4:4 – „a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia ,ca lumina Evangheliei gloriei Lui Cristos , care este chipul lui Dumnezeu să nu strălucească peste ei” Și pe lângă aceasta, natura omenească însăși este moartă față de realitatea spirituală: „ Dar omul firească nu primește lucrurile Duhului Lui Dumnezeu ,căci pentru el sunt o nebunie;”(1Cor 2:14).

Dacă cineva va vedea Evanghelia ca fiind bună și adevărată ,orbirea satanică și moartea spirituală trebuie să fie învinse de puterea Lui Dumnezeu .De aceea Biblia ne spune că și dacă Evanghelia este o nebunie pentru mulți, „pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, Cristos este puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.”(1 Cor 1:24)

Această „chemare” este actul de milă a Lui Dumnezeu de a îndepărta moartea firească și orbirea satanică , în așa fel încât să îl putem vedea pe Cristos ca fiind bun și adevărat.Acest act de milă este chiar el un dar cumpărat cu sângele Lui Cristos – privește-L , și roagă-te ca Dumnezeu să-ți dea puterea să vezi și să îmbrățișezi Evanghelia Lui Cristos .

44Cristos a suferit și a murit ...

Ca să înlăture ostilitățile dintre rase

„Căci El însuși este pacea noastră, care din doi a făcut unul și a dărâmat zidul de la mijloc care-i despărțea,și în carnea Lui a înlăturat vrăjmășia dintre ei ,Legea poruncilor și hotărârile ei ca să facă pe cei doi să fie în El Însuși un singur om nou , făcând astfel pace;și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin cruce,prin care a nimicit vrăjmășia.”(Efeseni 2:14-16)

Suspiciuni, prejudecăți,atitudini înjositoare dintre Evrei și Neamuri (non –Evrei)în vremuri nou Testamentale erau pe atât de serioase ca ostilitățile naționale,etnice și rasiale din zilele noastre.Un exemplu de conflict este ceea ce s-a întâmplat în Antiohia între Chifa (sau Petru) și Pavel, care ne relatează întâmplarea : „Dar când a venit Petru în Antiohia,l-am înfruntat pe față ,pentru că merita să fie învinuit.Căci , înainte să fi venit câțiva oameni la Iacov,el obișnuia să mănânce cu Neamurile;dar când au venit ei , el a început să dea înapoi și să se separe de Neamuri ,de teama celor circumciși.”(Galateni 2:11-12)

Petru trăise în libertatea Lui Isus Cristos, și în ciuda faptului că era un creștin Evreu, el mânca împreună cu

creștinii non –Evrei.Acolo, zidul de despărțire fusese înlăturat,și ostilitățile erau învinse – aceasta voise Cristos să obțină prin moartea Sa . Dar apoi apar niște Evrei foarte conservatori în Antiohia –și Petru intră în panică – se teme de criticile lor, așa că se retrage din părtășia cu Neamurile.

Apostolul Pavel vede aceasta așa că , ce era de făcut ? Să slujească în continuare statutului lor?Sau să păstreze pacea între conservatorii care erau în vizită și creștinii ce erau mai liberi din Antiohia? Cheia comportamentului lui Pavel se găsește în următoarele cuvinte : „...am văzut că nu umbla drept după adevărul Evangheliei...”(Galateni 2:14) Aceasta este o declarație crucială și vedem că segregarea etnică și rasială este o problemă ce are legătură cu Evanghelia. Frica și retragerea lui Petru de la părtășia cu Neamurile „nu umbla drept după adevărul Evangheliei” pentru că Cristos murise ca să dărâme acest zid de despărțire.-și Petru umbla aici să îl reconstruiască.

Așa că Pavel nu a slujit statutului său , și nu a menținut o pace care ar fi contrazis Evanghelia ci l-a înfruntat pe Petru în mod public:” ...i-am spus lui Petru în fața tuturor :dacă tu ,care ești iudeu,trăiești ca Neamurile,nu ca iudeii ,de ce obligi Neamurile să trăiască în felul iudeilor?”(Galateni 2:14) Cu alte cuvinte, retragerea lui Petru de la părtășia sa cu neamurile comunica un mesaj ucigător:trebuie să devii ca Evreii ca să fii acceptat pe deplin- iar acesta era chiar lucrul pentru care Cristos a murit să fie înlăturat.

Cristos a murit pentru a crea un mod cu totul nou de reconciliere a Neamurilor- ritualul și dansurile nu sunt baza părtășiei în bucurie, ci Cristos este acea bază.El a împlinit Legea în mod corect și toate aspectele ei care separau pe oameni au luat sfârșit în El – cu excepția uneia singure :Evanghelia Lui Isus Cristos . Este imposibil să construiești o unitate durabilă între rase spunând că toate religiile pot să stea laolaltă fiind în mod egal valabile. Isus Cristos este Fiul Lui Dumnezeu și a fost trimis în lume ca singurul care poate mântui păcătoșii și care poate reconcilia rasele pentru totdeauna.

Dacă negăm acest lucru , subminăm chiar temelia speranței eterne și a unității veșnice dintre oameni.Prin moartea Lui pe cruce, s-a împlinit ceva cosmic și nu mărginit, lipsit de orizonturi.Dumnezeu și omul au fost împăcați , și numai atunci când rasele descoperă și se bucură de aceasta , atunci se vor iubi și se vor bucura unii de alții . Ca să învingă înstrăinarea noastră de Dumnezeu, Cristos învinge și înstrăinarea dintre rase.

45Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a răscumpăra oameni din orice seminție ,de orice limbă , din orice popor și de orice neam

„...Vrednic ești tu să iei cartea și să-i rupi pecețile ,căci ai fost înjunghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu,cu sângele Tău oameni din orice seminție,de orice limbă ,din orice popor și de orice neam.”
(Apocalipsa 5:9)

Această scenă este din rai –apostolului Pavel i-a fost dat un crâmpei din viitorul în Mâna Lui Dumnezeu: „Și am văzut în mâna dreaptă a Celui ce stătea pe tron, o carte scrisă pe dinăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte peceți.” (Apocalipsa 5:1) Deschiderea sulului cărții semnifică descoperirea istoriei lumii în viitor- Ioan plânge pentru că se pare că nu este nimeni care să deschidă sulul.Apoi una dintre ființele cerești spune:”...Nu plânge! Iată că leul din seminția lui Iuda,Rădăcina lui David,a biruit ca să deschidă cartea și cele șapte peceți ale ei.”(Apocalipsa 5:5) Aceasta face referință la Isus Cristos , Mesia- El a cucerit prin

moarte și înviere. Apoi Ioan Îl vede: „...am văzu un Miel stând ca și înjunghiat...”(Apocalipsa 5:6)
Apoi ființele cerești din jurul tronului au căzut și s-au închinat Lui Cristos , și cântau o cântare nouă .În mod uimitor , cântarea anunță că moartea Lui Cristos este ceea ce Îl face vrednic să deschidă sulul istoriei.Implicația este că , moartea Lui Cristos era necesară ca să împlinească scopurile la nivel mondial ale Lui Dumnezeu în istorie : „Și ei cântau o cântare nouă ,zicând :Vrednic ești tu să iei cartea și să-i rupi pecetea ,căci ai fost înjunghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu,cu sângele Tău oameni din orice seminție,de orice limbă ,din orice popor și de orice neam.”

(Apocalipsa 5:9)

Cristos a murit ca să mântuiască o mare diversitate de oameni, pentru că păcatul nu respectă cultura , toți oamenii au păcătuit. Fiecare rasă și fiecare cultură are nevoie să fie împăcată cu Dumnezeu – după cum boala păcatului se manifestă la nivel global,tot așa și remediul. Isus vedea agonia crucii și a vorbit cu curaj despre scopul Său : „Și Eu, după ce voi fi înălțat de pe pământ , voi atrage la Mine pe toți oamenii.”(Ioan 12:32) Pe când își plănuia moartea, El îmbrățișa lumea..

Creștinismul a început în Est , dar de-a lungul secolelor s-a produs o direcționare majoră către Vest – dar acum ,din ce în ce mai mult creștinismul nu este o religie Vestică .Bineînțeles că aceasta nu este o surpriză pentru Isus Cristos – în Vechiul Testament , impactul Său la nivel global a fost prezis: „Toate marginile pământului își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul : toate familiile popoarelor se vor închina înaintea Ta.”(Ps 22:27) „Să se bucure națiunile și să cânte de bucurie”

(Ps 67 :4) . Așa că atunci când Isus a ajuns la sfârșitul lucrării Sale pe pământ , și-a dezvăluit clar misiunea : „Și le-a zis : Așa a fost scris și așa trebuia să sufere Cristosul și să învie a treia zi dintre cei morți,și să se predice în Numele Lui , pocăința și iertarea păcatelor,către toate popoarele,începând din Ierusalim”(Luca 24:46-47)

Porunca Sa către ucenicii Lui a fost fără nici o îndoială: „ ..duceți-vă și faceți ucenici din toate națiunile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt..”(Matei :28:19)

Isus Cristos nu este o zeitate tribală , nu aparține unei culturi sau unui grup etnic .El este „Mielul lui Dumnezeu , care ridică păcatul Lumii” „ Pentru că nu este nici o deosebire între iudeu și grec[sau vreun alt grup] :căci toți au același Domn care este bogat în îndurare pentru toți cei ce-L cheamă .Fiindcă oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit ”(Romani 10: 12-13) Cheamă-L acum și alătură-te marii bande de răscumpești din toată lumea .

46Cristos a suferit și a murit ...

Ca să-și adune oile din toată lumea

[Caiafa] „Dar lucrul acesta nu l-a zis de la el,ci, pentru că era mare preot în anul acela,a profetizat că Isus avea să moară pentru națiune.Și nu numai pentru națiunea aceasta ,ci și ca să adune într-un singur trup pe copiii lui Dumnezeu risipiți”(Ioan 11:51:52)

„Mai am și alte oi ,care nu sunt din staulul acesta;și pe acelea trebuie să le aduc .Ele vor asculta de glasul Meu și va fi o singură turmă și un singur Păstor” (Ioan 10:16)

Fără a ști , un măgar poate vorbi pentru Dumnezeu (Numeri 22:28) și așa se poate întâmpla unui predicator sau preot. S-a întâmplat lui Caiafa ,care era mare preot în Israel ,în perioada când se sfătuiau să-L omoare pe Isus.Fără să intenționeze , a spus conducătorilor lui Israel : „nici nu vă gândiți că este în folosul nostru să moară un singur om pentru popor și să nu piară toată națiunea”(Ioan 11:50)

Aceasta a avut un înțeles dublu, Caiafa vrând să spună :mai bine să fie omorât Isus decât națiunea noastră să fie acuzată de trădare și distrusă de către romani . Dar Dumnezeu a avut un alt sens pentru aceasta , așa că Biblia spune: [despre Caiafa] „Dar lucrul acesta nu l-a zis de la el,ci, pentru că era mare preot în anul acela,a profețit că Isus avea să moară pentru națiune.Și nu numai pentru națiunea aceasta ,ci și ca să adune într-un singur trup pe copiii lui Dumnezeu risipiți”(Ioan 11:51:52)

Isus a spus același lucru , folosind o metaforă diferită, adică în loc de „copii... risipiți ” a zis „oi” în afara turmei lui Israel: „Mai am și alte oi ,care nu sunt din staulul acesta;și pe acelea trebuie să le aduc .Ele vor asculta de glasul Meu și va fi o singură turmă și un singur Păstor” (Ioan 10:16)

Ambele feluri de a spune aceste lucruri sunt uimitoare – ne învață că peste tot în lume sunt oameni pe care Dumnezeu i-a ales ca să fie ajunși de Isus Cristos și mântuiți, salvați- ei sunt copii Lui Dumnezeu „risipiți” .Există oi „care nu sunt din staulul acesta ” Evreiesc. Aceasta înseamnă că Dumnezeu este foarte –am putea spune perseverent – să adune un popor pentru Fiul Său.Își cheamă poporul ca să meargă și să facă ucenici, dar de asemenea,și El merge înaintea lor.El are un neam ales , chiar mai înainte ca mesagerii Săi să ajungă acolo. Așa că Isus vorbește despre convertiți pe care Dumnezeu i-a făcut ai Lui iar apoi i-a adus la Cristos « Tot ce-mi dă Tatăl va veni la Mine ;și pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară ;..... ai Tăi erau și Tu Mi i-ai dat ; (Ioan 6 :37,17 :6)

Este un lucru înfricoșător faptul că Dumnezeu se uită jos peste toți oamenii pământului și își numește o turmă a Lui ,apoi trimite misionari în Numele Lui Cristos, iar apoi conduce pe cei aleși ai Lui către sunetul Evangheliei, iar apoi îi mântuiește.Și pentru ei nu există un alt mod de a fi mântuiți – așa vedem cum misiunea este esențială « ..și oile aud glasul Lui ;și el își cheamă oile pe nume și le scoate afară.Și după ce și-a scos toate oile ,merge înaintea lor;și oile merg după el , pentru că îi cunosc glasul.”(Ioan10:3-4).

Isus a suferit și a murit pentru ca oile Sale să poată să-I audă vocea și să trăiască.- aceasta a spus Caiafa , fără să știe: „Isus va muri... Nu doar pentru națiune, dar de asemenea ca să adune laolaltă toți copiii Lui Dumnezeu care sunt risipiți” . Domnul Isus și-a dat viața ca să-și adune oile , prin sângele Lui a cumpărat mila care face vocea Sa de neconfundat pentru ai Săi.

Roagă-te ca Dumnezeu să aplice mila Sa pentru tine , iar ca tu să-L auzi , și să trăiești...

47Cristos a suferit și a murit ...

Ca să ne salveze de judecata finală

„tot așa Cristos, după ce s-a adus jertfă o singură dată ca să poarte păcatele multora ,Se va arăta a doua oară , celor ce-L așteaptă , nu în vederea păcatului,ci pentru mântuire.”(Evrei 9:28)

Ideea creștină a salvării este legată de trecut, prezent și viitor.Biblia spune: „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință.”(Efeseni 2:8) .Spune că Evanghelia este puterea Lui Dumnezeu „pentru noi care suntem mântuiți” (1 Cor 1:18), și mai spune „căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am

crezut”(Romani 13:11) – Am fost mântuiți,suntem mântuiți , vom fi mântuiți .

Cu fiecare etapă, suntem mântuiți prin moartea Lui Cristos – în trecut , odată pentru totdeauna, păcatele noastre au fost plătite de către Cristos Însuși-am fost justificați doar prin credință.

În prezent, moartea Lui Cristos asigură lucrarea prin puterea Duhului Sfânt al Lui Dumnezeu care ne mântuiește în mod progresiv de dominația și contaminarea cu păcat .

Iar în viitor , va fi sângele Lui Cristos , vărsat pe cruce , sânge care ne protejează de mânia Lui Dumnezeu și care ne aduce la perfecțiune și bucurie.

Va veni o judecată , una adevărată, și Biblia o descrie ca „ ..o așteptare înfricoșată a judecății și văpaia unui foc care va mistui pe cei răzvrățiți”(Evrei 10:27) și ne cheamă să „ ne arătăm mulțumitori și să aducem lui Dumnezeu o slujire plăcută ,cu evlavie și cu frică ;fiindcă Dumnezeul nostru este un foc mistuitor.”(Evrei 12:28-29)

Chiar Isus i-a avertizat pe cei din zilele Sale că „fugiți de mânia viitoare?”(Matei 3:7) pentru că „la descoperirea Domnului Isus din cer,cu îngerii puterii Lui ,într-o flacără de foc răzbunându-Se pe cei care nu-L cunosc pe Dumnezeuși pe cei care nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos.Aceștia vor fi pedepsiți cu o pierzare veșnică de la fața Domnului și de la gloria puterii Lui”(2 Tes 1:7-9)

Unele dintre imaginile acestei mâinii de pe urmă a lui Dumnezeu , aproape că sunt prea teribile ca să medităm la ele.În mod ironic, Ioan, „apostolul dragostei” este cel care ne dă cele mai grafice secvențe ale iadului . Acel care îl respinge pe Cristos și va fi credincios altcuiva „,va bea și el din vinul mâniei Lui Dumnezeu ,turnat neamestecat în paharul mâniei Lui .Și va fi chinuit în foc și pucioasă , înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.Și fumul chinului lor se înalță în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea nu au odihnă” (Apocalipsa 14:10)

Dacă nu vom simți puțin din spaima mâniei viitoare a Lui Dumnezeu, probabil că nu vom gusta savoarea pe care o avea prima biserică privitor la lucrarea de mântuire a Lui Cristos din viitor”și să așteptați din ceruri pe Fiul Său , pe care L-a înviat dintre cei morți, pe Isus , care ne scapă de mânia viitoare.”(1 Tes 1:10) . Isus Cristos , doar El Însuși ne poate salva de mânia ce va veni- fără El vom fi mistuiți pentru veșnicie .

Dar atunci când în final ne va mântui , aceasta va fi în temeiul sângelui Său:„tot așa Cristos, după ce s-a adus jertfă o singură dată ca să poarte păcatele multora ,Se va arăta a doua oară , celor ce-L așteaptă , nu în vederea păcatului,ci pentru mântuire.”(Evrei 9:28) Problema păcatului a fost rezolvată odată pentru totdeauna- nu mai e nevoie de nici un sacrificiu nou iar scutul nostru în fața mâniei viitoare este pe atât de sigur cât suferințele Lui Cristos în locul nostru.

În consecință ,de dragul crucii , fii plin de bucuria harului viitor !

48Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a câștiga bucuria Lui și a noastră

„...pentru bucuria care-I era pusă înainte ,a suferit crucea ,a disprețuit rușinea și stă la dreapta tronului lui Dumnezeu” (Evrei 12:2)

Drumul care duce spre bucurie este unul greu – este greu pentru noi și a fost greu și pentru Isus . Pe El l-a costat viața, și s-ar putea să ne coste și pe noi : „...pentru bucuria care-I era pusă înainte ,a suferit crucea”

– mai întâi agonia crucii, apoi copleșit de bucuria cerului , și nu era altă cale.

Bucuria care-I era pusă înainte se desfășura pe mai multe planuri – era bucuria reunirii cu Tatăl Său:

„Înainte feței Tale sunt bucurii nespuse ,și desfătări veșnice la dreapta Ta.” De asemenea a fost bucuria triumfului asupra păcatului -,a făcut prin El Însuși curățarea păcatelor noastre și a stat la dreapta Măririi în locurile preainalte”(Evrei 1:3) . A fost bucuria restaurării drepturilor Sale Dumnezeiești: „și stă la dreapta tronului lui Dumnezeu” (Evrei 12:2) , bucuria de a fi înconjurat cu laude de către toți cei pentru care a murit: „...în cer va fi mai multă bucurie pentru un singur păcătos care se pocăiește decât ...” (Luca 15:7)– să nu mai vorbim despre milioane.

Și cum rămâne cu noi – El a intrat în bucurie și pe noi ne-a lăsat în suferință. ? Nicidecum. Chiar înainte să moară , a făcut legătura dintre bucuria Sa și a noastră, a spus: „V-am spus aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să rămână în voi și bucuria voastră să fie deplină”(Ioan 15:11) . El a știut care va fi bucuria Lui și a spus „pentru ca bucuria Mea să rămână în voi”, și noi care ne-am pus încrederea în El ne vom bucura cu aceeași bucurie a Lui Isus , pe care noi , ca și creaturi limitate o putem experimenta.

Ei bine , drumul va fi greu – Isus ne-a avertizat „În lume veți avea necazuri”(Ioan 16:33) „Ucenicul nu este mai presus de învățătorul Său.....Dacă pe stăpânul casei l-au numit Beelzebul, cu cât mai mult îi vor numi așa pe cei din casa Lui”(Matei 10:24,25) „...și vor omorâ pe unii dintre voi și veți fi urâți din cauza Numelui Meu”(Luca 21:16-17) Aceasta este cărarea pe care a umblat-o Isus , și aceasta este calea către bucurie – bucuria Sa triumfând în noi , și bucuria noastră deplină.

În același fel în care speranța bucuriei l-a făcut pe Isus să îndure crucea ,speranța noastră de bucurie ne dă putere să suferim cu El . Chiar isus ne-a pregătit pentru exact acest lucru atunci când a spus: „Binecuvântați sunteți voi când din cauza mea ,oamenii vă vor batjocori și vă vor persecuta și vor spune tot felul de vorbe rele și neadevărate împotriva voastră.Bucurați-vă și veseliți-vă ,pentru că răsplata voastră este mare în ceruri.”...(Matei 5:11-12) Răsplata noastră va fi să ne bucurăm de Dumnezeu cu aceeași bucurie pe care Fiul o are în Tatăl.

Dacă Isus nu ar fi murit de bună voie nici El și nici noi nu am fi putut experimenta bucuria veșnică – am fi fost răzvrățiți , am fi murit în păcatele noastre. Bucuria, atât a Lui cât și a noastră au fost obținute la cruce, iar acum îl urmăm pe cărarea dragostei.Și recunoaștem că „ suferințele din vremea de acum, nu sunt vrednice să fie comparate cu gloria care va fi descoperită față de noi ”(Romani 8:18) Acum noi purtăm rușinea împreună cu El, dar atunci, vom avea o bucurie necurmată, fără întrerupere.Orice risc cerut de dragoste – îl vom purta – și nu având un curaj eroic, dar în puterea speranței că „seara vine plânsul , iar dimineața vine bucuria”(Psalmul 30:5)

49Cristos a suferit și a murit ...

Pentru ca El să fie încoronat cu glorie și cinste

„Dar îl vedem pe Isus, care a fost făcut pentru puțină vreme mai prejos decât îngerii ,încununat cu glorie și onoare , din cauza morții pe care a suferit-o”(Evrei 2:9)

„Și la înfățișare fiind găsit ca un om,S-a umilit și S-a făcut ascultător până la moarte,și încă moarte de cruce.De aceea și Dumnezeu L-a înălțat și I-a dat un Nume care este mai presus de orice nume”

(Filipeni 2.8-9)

„Ei ziceau cu glas tare : Vrednic este Mielul ,care a fost înjunghiat să primească puterea, bogăția,înțelepciunea,tăria,cinstea , gloria și lauda!” (Apocalipsa 5:12)

În noaptea dinainte să moară , știind ce urma să vină , Isus s-a rugat: „Și acum Tată, glorifică-mă la Tine Însuși , cu gloria pe care o aveam la Tine înainte de a fi lumea”(Ioan 17:5) Și așa s-a întâmplat că a fost „încununat cu glorie și onoare , din cauza morții pe care a suferit-o”(Evrei 2:9) – gloria Sa a fost recompensa suferințelor Sale . „S-a făcut ascultător până la moarte... De aceea și Dumnezeu L-a înălțat și I-a dat un Nume care este mai presus de orice nume”(Filipeni 2.8-9) Mai exact pentru că a fost jertfit Mielul este Vrednic să primească „cinstea , gloria și lauda!”(Apocalipsa 5:12) Patimile Lui Isus Cristos nu au fost pur și simplu precedente încoronării, ele au fost prețul acesteia iar coroana a fost premiul , și a murit pentru el.

Mulți oameni se poticnesc la acest punct spunând: „cum poate să fie așa ceva numit act de iubire? Cum poate fi Isus motivat să ne dea bucurie dacă este motivat de gloria Lui ? De când este îngâmfarea o virtute? Bineînțeles că aceasta este o întrebare foarte bună și are un răspuns biblic minunat.

Răspunsul este găsit în faptul că învățăm cât de mare este dragostea cu adevărat. Mulți dintre noi am crescut gândind că a fi iubit înseamnă a fi scos în evidență și toată lumea noastră se bazează pe această presupunere-dacă te iubesc , am să te evidentiez; am să te fac să te simți bine, de parcă o fațetă a eului este secretul bucuriei.

Dar o știm bine că nu e așa, chiar și înainte să mergem la Biblie după un răspuns,știm că nu este așa.Cele mai fericite momente ale noastre nu au fost cele auto-saturate de eul nostru, ci mai degrabă atunci când ne-am pus pe locul doi. Spre exemplu a fost atunci când am stat lângă Marele Canion sau la piciorul vreunui munte măreț cum ar fi Kilimanjaro, sau când am văzut un peisaj uimitor de apus peste deșertul Sahara și pentru clipe trecătoare am simțit bucuria uimitor de limpede.și plăpândă.. Paradisul nu va fi o sală a oglinzilor ,ci o afișare a maiestuoziității, și nu a noastră.

Dacă aceasta este adevărat și dacă Cristos este cea mai maiestuoasă realitate din univers, atunci ce trebuie să fie iubirea Sa pentru noi? Cu siguranță nu evidențierea noastră, pentru că aceasta nu ne-ar împlini sufletele, pentru că am fost făcuți pentru ceva cu mult mai măreț. Dacă trebuie să fim fericiți pe atât pe cât putem fi , trebuie să vedem și să savurăm cea mai glorioasă persoană dintre toate – Însuși Isus Cristos . Aceasta înseamnă că pentru a ne iubi, Isus trebuie să caute plinătatea gloriei Sale și să ne-o dea nouă , pentru bucuria noastră- pentru aceasta s-a rugat în noaptea dinainte să moară”Tată , vreau ca acolo unde sunt Eu , să fie împreună cu Mine și acei pe care Mi i-ai dat Tu ,ca ei să vadă gloria Mea pe care mi-ai dat-o Tu”(Ioan 17:24)

Acea a fost dragoste „Le voi arăta gloria Mea” – atunci când Isus a murit pentru a-și recâștiga plinătatea gloriei Sale, a murit pentru bucuria noastră .Dragostea este munca – ce indiferent de costuri – ajută oamenii să fie cuceriiți de ceea ce îi va împlini mai mult, mai exact Isus Cristos.

Așa ne iubeste Isus.

50Cristos a suferit și a murit ...

Pentru a arăta că cel mai mare rău este îngăduit de Dumnezeu pentru bine

„În adevăr, împotriva Robului Tău cel Sfânt , Isus , pe care L-ai uns Tu , s-au strâns împreună Irod și Pontius Pilat cu Neamurile și cu popoarele Lui Israel,ca să facă tot ce hotărâse mai dinainte mâna Ta și sfatul Tău.”(Fapte 4:27,28)

Cel mai profund lucru pe care îl putem spune despre suferință și rău este că , în Isus Cristos Dumnezeu le-a pătruns și le-a transformat în bine . Originea răului este învăluită în mister- Biblia nu ne duce pe atât de departe pe cât s-ar putea să vrem să mergem.Mai degrabă ne spune „ Lucrurile ascunse sunt ale Domnului Dumnezeului nostru” (Deuteronom 29 ;29)

În inima Bibliei nu găsim o explicație de unde a venit răul ci mai degrabă o demonstrație despre cum Dumnezeu îl pătrunde și îl transformă în opusul lui – neprihănire și bucurie eternă . Există „indicatoare” asemănătoare în Scripturi către Mesia de exemplu. Iosif, fiul lui Iacov , a fost vândut ca sclav în Egipt și se părea că a fost abandonat timp de șaptesprezece ani. Dar Dumnezeu a fost cu el în tot acest rău , și l-a făcut conducător în Egipt în așa fel încât într-o foamete mare a salvat pe chiar aceia care l-au vândut. Povestea este rezumată în câteva cuvinte adresate de Iosif fraților săi: „ Voi negreșit v-ați gândit să-mi faceți rău , dar Dumnezeu a schimbat răul în bine , ca să împlinească ceea ce se vede azi , ca să scape viața unui popor în număr mare”(Geneza 50:20) O umbră a Lui Isus Cristos ,putem spune, vândut ca să poată salva .

Sau haideți să privim linia genealogică a Lui Cristos . la un moment dat , Dumnezeu era Singurul Rege în Israel. Dar oamenii s-au răzvrătit și au vrut un rege uman „Nu, ci să fie un rege peste noi”(1 Samuel 8:19) Mai târziu ei mărturisesc : „ căci la toate păcatele noastre am mai adăugat și pe acela de a cere un rege pentru noi”(1 Samuel 12:19) Dar Dumnezeu era și acolo – din spița acestor regi , L-a adus pe Cristos în lume. Salvatorul fără de păcat a avut strămoși păcătoși ca să vină să salveze păcătoșii.

Dar cel mai uimitor lucru este că răul și suferința au fost drumul stabilit de Cristos pentru victoria sa – asupra răului și a suferinței. Fiecare acțiune perfidă și brutalitate împotriva lui Isus a fost păcătoasă și rea – dar Dumnezeu a fost și acolo . Biblia ne spune „pe Acesta, dat în mâinile voastre după planul hotărât și după preștiința lui Dumnezeu”(Fapte 2:23)

Biciul de pe spatelui Lui , spinii de pe cap , scuipat pe obraz, vânătăile de pe față , cielele din mâini, sulița din coastă, batjocurile conducătorilor, trădarea prietenului său, abandonat de ucenici – toate acestea au fost rezultatul păcatului și toate desemnate de Dumnezeu pentru a distruge puterea păcatului : „împreună Irod și Pontius Pilat cu Neamurile și cu popoarele Lui Israel,ca să facă tot ce hotărâse mai dinainte mâna Ta și sfatul Tău.”(Fapte 4:27,28)

Nu este mai mare păcat decât să urăști și să omori pe Fiul Lui Dumnezeu Nu este mai mare păcat decât să urăști și să omori pe Fiul Lui Dumnezeu . Și nu a fost o mai mare suferință și nici o nevinovăție mai mare decât ale lui Cristos- cu toate acestea, Dumnezeu a fost și acolo. „Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească ”(Isaia 53:10) Scopul Său , mergând prin rău și prin suferință , a fost să distrugă răul – și suferința :”prin rănilor Lui Suntem vindecați”(Isaia 53:5)

Și oare nu sunt atunci suferințele lui Isus Cristos desemnate de Dumnezeu ca să arate lumii că nu este

păcat și nici un rău mai mare ca Dumnezeu? Și că în Cristos , oare nu poate să facă din ele neprihănire veșnică și bucurie?

Chiar suferințele pe care le –am cauzat noi , au devenit speranța mântuirii noastre. „Tată , iartă-i, căci nu știi ce faci!”(Luca 23:34)

• RUGĂCIUNE

Tată din ceruri , în Numele Lui Isus Cristos, cer ca fiecărui cititor al acestei cărți să-i confirme ceea ce este adevărat și să anulezi din mintea lui ceea ce ar putea fi fals.Mă rog ca nici unul să nu se poticnească de Cristos și să nu fie ofențați de Dumnezeirea Lui , sau de suferințele Sale nemaîntâlnite sau de scopurile acestora. . Pentru mulți , acestea sunt lucruri noi , și fie ca ei să le studieze cu răbdare, și mă rog ca Tu să dai înțelegere și viziune.

Mă rog ca ceața indiferenței față de lucrurile veșnice să fie ridicată , și ca realitatea cerurilor și a iadului să devină clare . Mă rog ca centralitatea Lui Cristos în istorie să devină clară , și ca suferințele Sale să fie văzute ca cel mai important eveniment care s-a întâmplat vreodată..Dă-ne voie să umblăm pe piscurile veșniciei , acolo unde vântul bate cu un adevăr de cristal .

Și mă rog ca atenția noastră să nu fie distrasă de la supremația scopurilor tale Divine din suferințele Lui Cristos.Nu ne îngădui să fim frământați de întrebarea cine sunt cei care l-au omorât pe Fiul Tău – cu toții am fost implicați , din cauza păcatului nostru- și aceasta nu este problema principală.

Planul Tău și acțiunea Ta sunt , Doamne- deschide-ne ochii să vedem că Tu însuși , și nimeni altul nu a plănuit suferințele lui Cristos.Și din această perspectivă înfricoșătoare , dă-ne voie să ne uităm peste panorama nesfârșită a milei Tale din care vin scopurile pline de speranță ale suferințelor Lui Cristos.

Ce scop măreț ne-ai descoperit :Isus Cristos a venit în lume ca să-i salveze pe cei păcătoși(1 Tim 1:15)- și nu în principal prin învățătura Sa , ci prin moartea Lui:” Cristos a murit pentru păcatele noastre”(1 Cor 15:3)

. Oare există un mesaj mai minunat decât acesta pentru oameni ca noi , care știm că nu ne ridicăm la măsura conștiinței noastre și cu atât mai mult la cererile Sfințeniei Tale?

Și tu atunci ,Tată Milos dă voie tuturor celor care citesc această carte să-și vadă nevoia și împlinirea acesteia în mod perfect în Cristos, și să creadă. Mă rog în baza promisiuni Fiului Tău: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea , că a dat pe Singurul Său Fiu născut , pentru ca oricine crede în El , să nu piară , ci să aibă viață veșnică”(Ioan 3:16)

În Numele milei Lui Isus mă rog , Amin.

DICTIONAR DE TERMENI CHEIE SI CONCEPTE

Capitolul 1

păcat = eșuarea în a împlini legea morală a Lui Dumnezeu

a glorifica = a onora ceva; a recunoaște și înălța meritele cuiva sau a ceva;

jertfă de împăcare = un sacrificiu care satisface mânia Lui Dumnezeu și o redirecționează de la cel care ar merita să fie jertfit;

Capitolul 2

Mesia = termen folosit pentru Regele promis al lui Israel și al lumii, cu înțeles de "Cel Uns";

Cristos = traducerea greacă a termenului ebraic Mesia ;

Noul Testament = ultimele 27 de cărți din Biblie scrise după viața, moartea și învierea lui Isus Cristos;

Capitolul 3

neprihănire = conformitatea inimii , minții și voinței proprii la legea morală a Lui Dumnezeu; ~ [despre, a Lui] Dumnezeu, =dedicarea de a menține cea mai mare valoare din univers, anume gloria Numelui Său;

încarnare = actul prin care Fiul Lui Dumnezeu a intrat în lume și a devenit om ,Isus Cristos născut din fecioara Maria;

Capitolul 4

justificarea = actul prin care se dovedește sau se justifică o afirmație ca fiind adevărată sau o persoană de a fi dreaptă, corectă;

Capitolul 6

iertare= actul de milă al Lui Dumnezeu de a nu ține în seamă păcatul împotriva unui individ și de a-l uita ;

Capitolul 7

blestem/ condamnare= condamnare ; pedeapsa veșnică a mâniei Lui Dumnezeu asupra păcatului ;

Capitolul 8

răscumpărare = prețul cerut pentru a elibera pe cineva din captivitate;

Capitolul 9

har= favoare sau dar gratuit și nemeritat;

judicata Lui Dumnezeu = dreptatea morală a lui Dumnezeu;

a cârți împotriva = a vorbi cu dispreț sau lipsă de reverență sau a exprima lucruri nepotrivite despre Dumnezeu;

gloria Lui Dumnezeu= sursa strălucitoare de frumusețe a perfecțiunii și sfințeniei Lui Dumnezeu;

Capitolul 10

justificare= considerarea neprihănirii Lui Cristos la păcătoși , și declarația că în acest temei ei sunt neprihăniți;

sfințire = procesul prin care sunt făcuți și prin care oamenii devin mai asemănători cu Cristos și mai sfinți;

abominabil = ceva dezagățat sau detestabil;

Capitolul 11

imputarea = acordarea neprihănirii Lui Cristos nouă bazat pe nici un merit al nostru ;

grațiere = a ierta sau elibera de sub pedeapsă ;

Capitolul 12

credință = o încredere în Dumnezeu din care rezultă satisfacție pentru tot ceea ce Dumnezeu este pentru noi în Cristos;

Capitolul 13

circumcizie = practica evreiască de a tăia împrejur sau a circumcide nou –născuții de parte bărbătească pentru a arăta includerea lor în poporul legământului lui Dumnezeu;

jugul robiei = jugul este o bară din lemn folosit pentru alăturarea unei perechi de bivoli cu scopul de a îi controla pentru muncă ; termenul se folosește în Scriptură pentru a vorbi despre puterea păcatului care înrobește și controlează;

Capitolul 14

legământ =(definiția lui O.Palmer Robinson) o legătură neseparabilă în sânge făcută în mod suveran;
mijlocitor = cineva care merge între două părți cu scopul de a se reîmpăca și comunica ;

Capitolul 15

Paștele nostru = mielul sacrificat în timpul sărbătorii Paștelui care sărbătorește eliberarea poporului evreu din Egipt. Mielul de Paști făcea referință la vremurile când îngerul lui Dumnezeu a ucis primii născuți din poporul egiptean , dar care a trecut peste casele acelora care și-au uns ușorii ușilor cu sângele unui miel de jertfă.

Capitolul 16

conștiință = un sens al calității morale sau de responsabilitate a cuiva asupra acțiunilor sale;

Capitolul 17

logică = practica de a negocia prin propuneri pentru a forma o concluzie validă ;

Capitolul 18

supus = a fi adus sub control, a fi dominat , condus;

deșertăciune= ceva fără, rod, vanitate, care se sfârșește cu eșec;

răscumpărarea = a cumpăra din sclavie, a elibera de sub controlul și din consecințele păcatului ;

Capitolul 19

romantiza = a idealiza sau a trata într-un mod irealist sau impractic;

Capitolul 20

lacheu = sclav josnic ;

Capitolul 21

împăca = restaurarea unei relații rupte;

Capitolul 22

Evanghelie = veste bună ,în mod specific, vestea bună a lucrării lui Dumnezeu în istorie „că Cristos a murit pentru păcatele noastre, ... că a fost îngropat și a înviat...și că S-a arătat la peste cinci sute de frați deodată”(1Cor 15:3-8).

teologie = studiul lui Dumnezeu și a planurilor Sale;

mântuire = eliberare din păcat și m oarte și pedeapsă eternă;

adopție= actul făcut de bunăvoie de a lua un copil ca și al tău atunci când nu sunt termeni legali care să te oblige la aceasta ;

idolatri = cineva pentru care ceva, (orice ar fi)acel ceva sau cineva , valorează mai mult ca Dumnezeu;

Capitolul 23

oamenii căzuți = cei născuți cu efectele și vina păcatului lui Adam ;

autonomie = o stare de autostăpânire fără nici un factor extern care să influențeze deciziile;

pocăința= părere de rău sinceră și renunțarea la păcat , o decizie de a renunța la el și cu bucurie de a-L urma pe Cristos;

Capitolul 28

prejudecăți spirituale = o viziune a oamenilor care atribuie spirite tuturor lucrurilor inclusiv obiectelor și întâmplărilor;

seculari = separați de sfera spirituală; ceva ce privește doar lumea sau lucrurile trecătoare;

fatalitate =credința că toate lucrurile sunt fixate dinainte în așa fel încât suntem lipsiți de putere dacă încercăm schimbarea lor , iar într-un fel aceasta face deciziile și acțiunile noastre fără sens;

Capitolul 29

vina păcatului = culpabilitate legală și morală înaintea lui Dumnezeu , adusă de actele noastre de răzvrătire;

puterea păcatului = puterea păcatului de a înrobi și de a controla;

Capitolul 30

botez = practica scufundării în apă ca supunere la porunca lui Cristos care semnifică moartea Creștinului împreună cu Cristos și intrarea lui în poporul lui Dumnezeu;

Capitolul 33

necazuri = nefericiri sau suferințe , adeseori aduse de persecuție ;

fericire lumească= conformarea cu lumea aceasta mai degrabă decât cu Cuvântul lui Dumnezeu și împotrivirea transformării aduse de Dumnezeu și Cuvânt;

Capitolul 34

paradox = contradictorie aparentă care are posibilitatea de a fi adevărată numaidecât ;

secvențial = fapte succesive ; ordine naturală a progresiei ;

„eu” vechi = „eu” care iubește păcatul mai mult ca pe Dumnezeu , înainte de credința în Cristos ;

„eu” nou = „eu” care iubește pe Dumnezeu mai înainte de toate lucrurile , miracol adus doar de către Dumnezeu prin locuirea în inimile noastre;

Capitolul 36

râvnă = credință pasionată ;urmărire ferventă și sânguincioasă a unei cauze;

Capitolul 37

Vicarious.....

Inimitable.....

Capitolul 38

tovarăși = prieteni, companie;

tovărășie= bunăvoință între prieteni ;

Capitolul 41

Locuința Morților(Hades) = cuvânt grecesc pentru denumirea locului celor morți ;poate face referință la moarte , mormânt, sau iad ;

Capitolul 44

conflict = ostilitate, rezistență ,opозиție ;

lipsit de orizonturi= îngust , limitat, restricționat,provincial;